

BUTLLETÍ DE LLAGOSTERA

N.º 9 DESEMBRE del 1980

EDITAT PER L'ASSOCIACIÓ DE VEÏNS

bones festes

A LLAGOSTERA:

Passeig Romeu, 32

oferta
ahorro:
para
cuidar
su dinero

ALDI

el estilo diferente y
los precios más bajos

PÒRTIC

SUMARI

- 1 - Portada d'Enric Marquès
—Foto de Josep Vall-Ilosera
- 3 - Pòrtic
- 4 - Xerrada amb la comissió de
Pares de la Guarderia "El Niu"
- 6 - Recordant un ans d'ahir de la
nostra vila" per en Tià
- 7 - "Les Juguines" per D. Vert
- 8 - Informació de dos Plens
- 9 - "Punts i Puntets... Història
d'un embaràs" per
Josep M.ª Fàbregas
Poesia de Josep Calvet
- 10 - "Temes Locals" pel Col·lectiu
- 11 - "Plana de Gresca" per Teve
- 12 - "Complaguent un prec..."
per Ll. Ventura Sabarí
- 14 - "Una minuta pel dia de Nadal"
Gentilesa de "Mas Roura"
"Com celebraven en una masia
la nit de Nadal" per en Tià
- 16 - Apunts de les Festes Nadalen-
ques.
Petita agenda de les Festes
- 18 - "La Toxicomania II"
per J. Riera
- 20 - "Els Segells"
per M.ª Elena Montiel
Poesia de Josep Calvet
- 21 - "Ironies de la vida":
"La mort d'una secció"
per jvb.
- 22 - "Secció Infantil":
"Les festes de Nadal"
- 24 - Portaveu dels lectors:
"Bon dia Llagostera"
per Cantaciar
"Els terrenys de l'estació"
per F. R. D.
"Resposta de l'Agrupació de
Llagostera del PSUC"
"Un remei genial"
per l'Agrupació local del PSC
"Explicació del vot socialista
en el Ple del 21-11-80"
per A. L. del PSC
"Les Guarderies" per D. Vert
- 29 - Acudits d'en Ramon
- 30 - Poesia per A. Mascort
Mots encreuats n.º 2

Hem arribat als deu mesos de Butlletí, a Nadal, a acabar l'any... I a hores d'ara no sabem si sortirem de nou.

—Què ha passat? —Hem de dir que estem contents de les col·laboracions rebudes, també de l'acceptació que hem tingut i el número passat demostra un principi de les nostres possibilitats.

Com recordareu ens vam comprometre a sortir fins al desembre. Ara es planteja el problema de la continuïtat per diverses raons. En primer lloc la Junta de l'AA. VV. ha presentat la seva dimissió, i degut a la dependència legal del Butlletí amb aquesta entitat, és necessari que surti una altra junta per seguir endavant amb la revista. Amb aquest fi ja s'han convocat dues Assembles de Socis, sense resultats positius.

A més podem dir que el treball material ens ha desbordat. Per diverses causes el Col·lectiu queda força desmembrat i per poder continuar és ja necessària l'entrada de gent nova. A aquests dos problemes bàsics hi hem d'afegir que per la legalització definitiva la Secretaria d'Estat per a la Informació ens ha comunicat que fa falta el contracte amb un periodista inscrit en el R.O.P., per la direcció del Butlletí. L'aspecte econòmic és una altra qüestió important. Amb l'actual confecció surt molt difícil l'amortització, i s'ha d'estudiar la financiació, junt amb la qualitat d'edició. També sembla que el local on treballem —el de l'AA. VV.—, ha estat sol·licitat per l'ampliació de la guarderia, amb el que es podria presentar una altra dificultat.

Per aquests motius tothom que estigui interessat en què tinguem un medi d'informació local i independent, i perquè d'una vegada es pugui demostrar que a Llagostera les coses també poden durar, es pot posar amb contacte amb nosaltres, o pot venir a la reunió que convoquem pel proper dimarts dia 30 de desembre —a les 10 de la nit al local de l'AA. VV. (antigues escoles)—, en la qual s'haurà de donar una solució definitiva als problemes plantejats.

Al mateix temps donem les més sinceres gràcies als anunciants que han col·laborat a finançar aquest número.

Durant aquestes diades als baixos de la Casa de la Vila hi haurà una exposició de fotografies de l'artista local Emili Vilà, cedides per la Sra. Clara Bussot. Exposició que hem organitzat amb el suport de l'Ajuntament.

MOLT BONES FESTES A TOTHOM.

COL·LECTIU DE REDACCIÓ:

Responsable: Joan Ventura Brugulat

Col·lectiu: Josep Aiguabella, Marta Albà, Esteve Barceló, Ramon Brugulat, Mercè Carbó, Elena Roget, Amadeu Rovira, Lluís Torres, Joan Ventura, Ruth Vert.

Llagostera, desembre del 1980
"BUTLLETÍ DE LLAGOSTERA"
n.º 9

Dirigit pel: Col·lectiu de Redacció
Editat per: L'Associació de Veïns
Apartat 54 LLAGOSTERA
Imprimeix: Gràfiques Duch - Cassà
Dipòsit legal: GE-300-1980

El Col·lectiu de Redacció vol respectar la llibertat d'expressió i la diversitat d'opinions.

El Col·lectiu de Redacció no es responsabilitza necessàriament de les opinions dels col·laboradors i no

es compromet a que tots els escrits rebuts siguin publicats.

Tanmateix s'acceptaran treballs signats amb pseudònim, però el Col·lectiu ha de ser sabedor del nom de l'autor.

XERRADA AMB LA COMISSIÓ DE PARES DE LA GUARDERIA "EL NIU"

Introducció: La funció d'una guarderia a l'abast de tothom, tant social com econòmicament, creiem que és una de les necessitats vitals en un poble treballador. A Llagostera degut a la iniciativa de l'Associació de Pares d'Alumnes del Col·legi Lacustaria, continuada per la Comissió de Pares de la Guarderia, en tenim una. Per veure el seu funcionament, els seus problemes i en definitiva el que creguin convenient exposar, hem dialogat en taula rodona, amb el membres de la Comissió: Antoni Càceres, Lluís Camacho, Dolors Déu, Miquel Llinàs, Pere Lloveras, Josep Marsà, Salvador Parés, Pompeio Rabassedas, Joan Soler (President A.P.A.) i Dolça Vert (educadora).

– *Com es va començar la Guarderia?*

Va ésser a partir del curs 78-79, i promoguda per l'Associació de Pares d'Alumnes del Col·legi Lacustaria. A l'any següent ja es va formar la Comissió de Pares de la Guarderia, que si bé depèn legalment de l'A.P.A., té autonomia pròpia.

– *Edats, núm. de nens, horari, preus, professorat...*

Aquí hi ha nens de 18 mesos fins a 4 anys que és quan passen a Pàrvuls. Actualment en tenim 62, en dues aules, que lògicament són insuficients. L'horari és de nou a dotze del matí i de dos quarts de tres a sis de la tarda. Però durant tot l'any no es tanca mai, només els dissabtes i festius. No fem vacances de Nadal, ni d'estiu, ...

– La quota és de 700 Ptes. al mes, i una matrícula amb assegurances d'accident, de 500 ptes. anual.

– Referent al professorat es va escollir a les persones que es creien més idònees, tant per les seves condicions com per les seves aptituds, tenint en compte també les reivindicacions econòmiques. Les actuals educadores són la Paquita Noguera i la Dolça Vert, aquesta darre- ra té el títol de mestra.

– *Els locals estan ben acondicionats?*

Amb les darreres obres s'han fet moltes millores, però l'edifici en conjunt no reuneix les suficients condicions ni està pensat per haver-hi mainada d'aquesta edat.

– *Com està formada la Comissió de Pares?*

Aquesta Comissió-Gestora està formada per set pares i una educadora. Els components de la mateixa han estat elegits per l'Assemblea de Pares de la Guarderia i ratificats per l'A.P.A. del Col·legi Lacustaria. Es renova cada dos anys. També tenim pares col·laboradors que són els que entraran quan es renovi.

– *I la participació dels pares?*

Es fan paeriodicament assemblees, però no estem gaire contents, doncs sempre sol venir un nucli reduït de pares. Pensem que si se'ls hi demana la seva col·laboració haurien de participar més, doncs es tracta de l'educació dels seus fills.

– *Com funcioneu econòmicament? –Es suficient?*

A més del cobrament de quotes, tenim una subvenció mensual de l'Ajuntament de trenta mil pessetes. Apart dels locals, i els serveis com aigua i llum que també son a càrrec d'ells.

Per administrar la Guarderia, tal i com és ara, és suficient, però per com hauria d'ésser no.

– *La quota no pot ésser cara per segons quins pares?*

Creiem que no, doncs considerem que és assequible a tothom.

– *Quina relació hi ha amb l'Ajuntament?*

Es bona, doncs per ara, més aviat o més tard, tot el que hem anat demanant se'ns ha concedit.

– *Què ha passat amb les obres?, i la calefacció?*

Es van demanar dues subvencions a Sanitat, una per fer les obres i l'altra per manteniment. Com que de moment no n'hem rebuda cap, l'Ajuntament va pagar les obres, i lògicament quan arribi s'haurà de passar a ells; però ens van prometre que ho invertirien a la Guarderia. – Referent a la calefacció la va instal·lar l'Ajuntament, la caldera la va cedir un industrial, i el consum és a càrrec nostre.

– *Quin és el pressupost anual?*

El pressupost d'enguany és de nou centes mil pessetes, però de cara a l'any vinent es preveu augmentar-lo car és necessària una nova aula, i per tant una nova educadora.

– *On es pensa fer aquesta nova aula?*

S'ha demanat a l'Ajuntament que ens deixi el local anexe (actualment és de l'AA.VV.) i que l'acondicioni. Encara que de moment sigui només allargant la xarxa de la calefacció, i que el demés entri en el pressupost de l'any vinent. També s'ha demanat uns lavabos per l'altre costat, doncs actualment només n'hi ha un, i encara és al pati.

– *I l'Ajuntament que ha dit al respecte?*

De paraula ens ha dit que no hi hauria problema, però oficialment no sabem que s'hagi pres una decisió concreta.

– *La nova educadora ja és escollida?*

Hem de dir que actualment tenim una auxiliar, que és la Roser Rufí però que hi està provisionalment. Quan s'obri la nova aula es farà una convocatòria, i aleshores es decidirà.

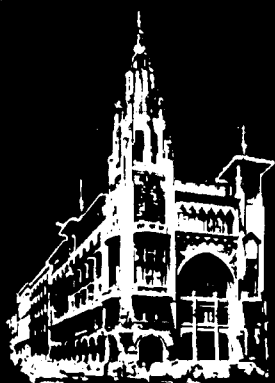
– *Aprofitem per preguntar a l'educadora, Dolça Vert, si està contenta de la tasca de la Comissió de Pares*

De la comissió sí, però el que no pot ésser és seguir amb 36 nens en una aula, car és dolent per a nosaltres i per a ells que no poden ésser atesos com seria el nostre desig.

– *Sabem que heu demanat que la Guarderia passés a ésser Municipal...*

L'augment de nens a la Guarderia, va provocar unes inquietuds als pares i a la Comissió d'obtenir unes millores, que foren traslladades a la Junta de l'A.P.A.. Vam pensar que l'idea per solventar els problemes, essencialment econòmics, seria municipalitzar-la. Així es van tenir una sèrie de reunions informals Comissió- A.P.A. i Ajuntament, però a pesar de la bona voluntat, no es va poder consolidar, ja que resultava més costós, i els números no sortien. Només amb un elevat augment de quotes i disminuint el sou de les educadores.

Es va proposar a l'Assemblea de Pares si creien millor el municipalitzar-lo o fer les millores, i es va escollir el darrer, que també revertirà amb un augment de quotes a 1.100 ptes. mensuals, però això està pendent d'aprobació.

CAIXA DE PENSIONS
PER A LA VELLESA I D'ESTALVIS

"la Caixa"

de Catalunya i Balears

"la Caixa"
Cada dia
més
a prop.

de 600
oficines unides
per teleprocés
a vostre servei.

CAIXA DE PENSIONS
"la Caixa"

RECORDANT UN ANS D'AHIR DE LA NOSTRA VILA

El diumenge 17 d'Agost de 1911 tingué lloc en el Teatre del "Casino Llagosterenc" un concurs de sardanistes. El periòdic de la vila "La Selva" ho explica així:

"Fou un acte verament esplèndid i digne coronament d'aquella agradable tòmbola que tan bon record ha deixat en tots nosaltres."

"Força abans de l'hora anunciada per donar començament a la festa es veia ja el local completament atestat per una germanó que omplia a vessar les dignes galeries del teatre".

"Força abans de l'hora anunciada per donar començament a la festa es veia ja el local completament atestat per una germanó que omplia a vessar les dignes galeries del teatre".

"Serien cap a les quatre de la tarda quan sortiren del local Institut Social, els sardanistes inscrits pel Concurs, Jurat i Junta Organitzadora, acompanyats de la colla "La Moderna Llagosterense" en direcció al local designat a l'efecte i a la marxa d'un pas doble, essent rebut, pel públic que omplia el teatre amb forts aplaudiments que serviren d'agradosa salutació al mestre, músics y colles de sardanistes entre les que n'hi havia vestides típicament Catalanes. Acte seguit es donà començament a la festa, que fou presidida per les autoritats, famílies donants de premis i Junta de l'Institut Social".

La Sardana revessa "Creu de Serra", inèdita del mestre Pere Escofet no fou trta amb justesa per cap de las colles concursants, si bé en alguna d'elles s'hi veia una perícia i tàctica en el recompte de punts ben dignes d'encomi; el Jurat declara desert el primer premi, concedint el segon ó sia el de la sardana de lluïment a la colla d'en Narcís Pey, pel que aquesta se veié agraïda amb 35 Ptes., l'accessit de 20 Ptes. fou guanyat per la d'en Josep Casadesús, i l'import del primer premi fou distribuït en la forma següent: Colla d'en Joan Vendrell 15 Ptes.; colla de l'Armengol Barnés 15 Ptes.; colla d'en Josep Casadesús 10 Ptes. i colla d'en Narcís Pey 10 Ptes".

"Com a comentari a la festa devem fer constar que estigué bé el mestre Pere Escofet autor de la Sardana Creu de Serra que entusiasma tant al públic que aquest obligà als músics a repartir-la sencera en el ball de Rams celebrat a la nit en el mateix teatre; bé pels sardanistes inscrits que demostraren vera perícia en el difícil art de la sardana; bé pel públic de Llagostera que amb tant afany i entusiasme es prengué aquella festa; i al final bé per la Junta Organitzadora que amb tant d'acert va saber-la portar a cap".

"Nostra més cordial enhorabona a tots plegats".

Que jo sàpiga solament queden amb vida tres dels concursants són: La senyora Teresita Martinell, vídua del veterinari Sr. Coris, el senyor Miquel Garriga i el Senyor Martí Albertí, els tres es mereixen una amical estreta de mà i una forta abraçada. I també a tots aquells que reposant en aquell lloc desconegut i misteriós més enllà, els recordem puntejant aquelles sardanes del concurs quant eren l'admiració i enveja de tothom.

Anècdota real del concurs.

Els joves d'una de les colles volgueren obsequiar a la seva parella amb un record-regal en atenció i agraïment per llur concurs i ben comportament; doncs bé, se n'anaren a cal Xè de dalt (Botiga Acreditada) i allà decidiren comprar-li un vano on hi havia pintada la roda de la fortuna, es gastaren 5 cèntims per cada vano; les damisselles Llagosterines quedaren molt contentes i agraïdes.

La sardana en aquell temps es ballava molt més que avui, la puntejaven dels xics al homes grans. A l'estiu, cada setmana i moltes vegades diàriament a la plaça d'en Romeu es sentia el refilet del flaviol. Es tocaven de 4 a 6 sardanes, la cobla cobrava de 5 a 6 Ptes. per cada interpretació, la família Romeu era una de les més entusiasmades i esplèndida pagadora.

Acabada la primera guerra mundial a tots els carrers, no hi havia cap per pobre o per intransitable que fos on no es sentís el bell cant de la tenora.

L'any 1898 hi havia a Llagostera una orquestra titulada "La Joventut Llagosterense". Un bonic dibuix fet a la pluma pel Senyor Francesc Julià, ho acredita i perpetua.

Les cobles "La Principal" i "La Moderna" tenen el seu naixement a principis del segle i tenien el sobrenom de l'orquestra d'en Tinus i la d'en Romanyà.

Entre elles hi va haver canvi de professors i de nom -L'anomenada avui "La principal" encara fa fer rotllanes.

Corria l'any 1912 quan el professor de l'Escola de Bellas Arts de la vila, Senyor Rafel Mas Ripoll exposava a l'esplèndid aparador del comerç de can Angel Canet de la plaça, una "Purísima" i una pineda amb un pastor i ovelles, que cridaren l'atenció dels Llagosterins per la seva acurada execució: També del mateix mestre i en la sala de sessions de l'Ajuntament i lluien dos gran retrats, un del senyor Prats i un altre del Senyor Mundet benefactors d'aqueixa sa vila nadiua.

Els grans quadres dels senyors Mundet i Prats desapareixeren. On anaren? . . . Perdoneu-los Senyor Mas, altres coses també han desaparegut.

Paciència i conformació. Per força!

L'any 1909 era president del Casino Llagosterenc el senyor Enric Sans, Secretari el senyor Artur Coris.

El 1910, president el Sr. Narcís Albertí, Secretari el senyor Camil Lirinós Gafas.

El 1898, President el Senyor Francesc Vilà, Secretari el senyor Emili Vergés.

Per en Tià

LES JOGUINES

Aquest mes es fa obligat parlar de les joguines. Els aparadors en van plens i, la televisió, també fa una feina prou important en aquest camp, feina que la podríem qualificar, sense por d'equivocar-nos, de nefasta. Així, la televisió, a més d'introduir el nen en la societat de consum incitant-lo a posseir les joguines amb el constant bombardeig amb què ens té acostumats, aconsegueix crear unes conductes que no són gens positives. Posant l'exemple de les nines veiem que les destinades a les nenes, amb una veueta molt dolça, ens diuen que fan pipí, ploren, fan mocs, etc., coses que són massa ben considerades en la nostra societat. En canvi, els ninots destinats als nens ens expliquen, amb una veu segura, que són valents, forts, intrèpids, etc., virtuts que en la societat estan ben considerades, però que en molts casos condueixen a l'agressivitat. Anant una mica més lluny, es pot, dir que una simple joguina, com és la nina i el ninot, comencen a situar a les criatures en el seu rol que en el cas de les nenes serà de submissió i els nens de dominació.

Però, què cal fer quan comprem una joguina?

Jo el que primer aconsellaria és oblidar el televisor. Després caldria pensar amb la persona a qui destinem la joguina:

– Com és el nen. Si el nen és agressiu cal evitar-li les joguines que impliquen violència física i psíquica: pistoles, jocs de competició molt mecanitzats, etc. . .

– Quines joguines té. El nen ha de tenir joguines de diferents tipus. És fàcil caure en el parany de donar a les criatures les joguines anomenades didàctiques (puzles, ect.). Amb aquestes joguines el nen ha de centrar l'atenció en un objecte petit i els seus moviments han de ser curts i precisos, això li suposa un esforç molt considerable i li impedeix fer moviments amplis i gastar energies.

Amb això no vull dir que aquestes siguin perjudicials pel nen, sinó tot el contrari, ja que fan un treball molt important amb joguines d'aquest tipus, el que no es pot fer és posar a l'abast del nen únicament les d'aquest tipus. Hem de tenir en compte que com més variades siguin les joguines que donem al nen, més seran les seves vivències.

– Quina és la seva edat. Aquest aspecte té molta importància doncs a cada edat corresponen uns aprenentatges. Així en els tres primers anys aquests aprenentatges es centren bàsicament en el llenguatge i en el aspecte motriu per tant les joguines hauran de facilitar el moviment, tant ampli (caminar) com curt (encaixar, cargolar), i en l'aspecte del llenguatge han de motivar al nen a parlar.

S'ha sentit molt dir que les joguines han de ser creatives. Una joguina és creativa si obliga al nen a buscar noves formes, a inventar, a imaginar. Diria que en queden excluides les joguines molt mecanitzades en les quals tot el treball que ha de fer el nen és apretar botons i mirar.

Una vegada ja tenim una idea de la joguina que volem comprar cal tenir en compte les característiques de la joguina sobretot si va destinada a nens de 0 a 3 anys. Així, es podria aconsellar que:

– Han de ser prou grosses per tal de que no se les empassin.

– Els cantons han de ser arrodonits.

– No han de ser pesades.

– S'han de poder rentar fàcilment.

– El color ha de ser agradable.

En aquesta edat és important que el nen tingui al seu abast poques joguines però variades tant en la textura (roba, plàstic, fusta, goma) com en el tipus de joguina.

D. Vert

BANQUETS

NOCES

BATEIGS

CAN SENDO

RESTAURANT - PIZZERIA

Especialitats i Plats Típics

APARCAMENT PROPI

Carrer Camprodon, 5
(al costat gasolinera)

LLAGOSTERA
(Girona)

EL PLE

21 DE NOVEMBRE
5 DE DESEMBRE

PLE EXTRAORDINARI DEL DIA 21 DE NOVEMBRE

El dia 21 de novembre es va reunir la corporació en ple en sessió extraordinària. Només hi havia una ausència, la Sra. Serra Bou, la qual es va excusar per escrit.

NORMES SUBSIDIÀRIES.— Tot just començada la sessió el Sr. Nuell manifestà el seu disgust pel fet de que l'Alcalde no hagués convocat a la oposició perquè poguessin formar part del Jurat que va adjudicar l'equip que redactarà les normes subsidiàries. El Sr. Alcalde contestà que això no era possible i que si volia hi havia tota la documentació, a la seva disposició.

Seguidament el Sr. Secretari va llegir l'acta de la reunió del jurat, en el que es va adjudicar l'elaboració de les normes subsidiàries al Sr. Manel Falcó Huguet i el seu equip.

L'Ajuntament en ple, va acceptar i va aprovar per unanimitat l'adjudicació de les normes al Sr. Huguet per 1.600.000 ptes.

PISCINA, POLIESPORTIU. . . El Sr. Secretari va llegir el dictamen de la C. d'Obres Públiques i Urbanisme referent al canvi de lloc de la Piscina (de Can Gotarra al camp de futbol) i els pressupostos. Aquesta comissió destinava 8.265.699'42 ptes. per la construcció dels vestuaris, i 8.758.567'80 ptes. per la piscina, amb el vot en contra del Sr. Nuell.

Una vegada llegit el dictamen el Sr. Nuell explicà les raons del seu vot. Digué que era un projecte que l'anterior consistori ja havia desestimat i arxivat, en el que el pressupost pels vestuaris era molt desorbitat. Considerà, a més, que havia d'haver passat per més comissions doncs era un assumpte molt important.

Constestà el Sr. Alcalde que no hi havia temps per passar-ho per més comissions perquè volien aprofitar la subvenció de la Diputació. Va reconèixer que els vestuaris eren massa fastuosos i digué que si es considerava oportú es farien més simplificats. El Sr. Nuell digué que es faria el que s'aprovés i que aquest projecte no estava ben estudiat i que hi havia moltes coses per fer, com ara una pista de poliesportiu. El Sr. Alcalde respongué que fa temps que es fa servir la pista dels Col·legis Nacionals i que es pot continuar així un temps més.

Es va passar a la votació aprofitant-se per 7 vots contra 3.

Després el Sr. Nuell llegí una esmena a la totalitat sobre el canvi d'emplaçament de la piscina. En ella es resumien les postures ja esmentades i es recalaven les altres necessitats, considerant que amb menys cèntims es podia fer una piscina igual. També insistia per construir el poliesportiu.

Es va desestimar l'esmena per 7 vots en contra i 3 a favor. Sense haver-hi res més, es va tancar la sessió.

PLE ORDINARI DIA 5 DE DESEMBRE

EL TEMA DE LES URBANITZACIONS.— El Sr. Viñas llegí un informe sobre tres urbanitzacions:

CANYERA: Contacte amb el promotor A. Prats. Es la més avançada.

LLAGOSTERA RESIDENCIAL: La comissió Provincial d'Urbanisme va aprovar la modificació del pla parcial. El projecte d'urbanització no està complert, però ja és a l'Ajuntament.

RASET: Reunió amb el Sr. Raset que no va arribar a cap acord. El Sr. Raset es reunirà amb el Sr. Pons per trobar una solució. Es segueixen les gestions.

Una vegada llegit, el Sr. Nuell preguntà al Sr. Viñas si sabia quantes urbanitzacions hi havia a Llagostera. El Sr. Viñas respongué que en aquell moment no li podia dir, però que amb dades concretes aquelles tres. Constestà el Sr. Alcalde que la de Mas Aimerich està aprovada i la de Mas Gotarra està impugnada en el Suprem de Madrid. El Sr. Nuell tornà a preguntar què en faran de les urbanitzacions quan s'hagin d'elaborar les normes subsidiàries, ja que s'hi ha de reflexar el seu pla parcial. Acabà dient que l'Ajuntament ja n'hauria d'estar enterat. El Sr. Alcalde respongué que en el seu moment ja se sabrà. El Sr. Nuell constestà, llavors, que han tingut cinc mesos per enterar-se'n i encara no saben res.

PISCINA.— A continuació es llegí una carta de la Diputació de Girona que comunicava la concessió de 750.000 ptes. per la pista poliesportiva i 4.000.000 ptes. per la piscina i vestuaris sempre i quan les despeses de l'Ajuntament fossin quatre vegades més grans. S'acceptà per unanimitat.

SANITAT I PRACTICANT.— Primerament es llegí el fallo del jurat que va fer la revisió metge al Sr. Lluís Quintana, nou practicant titular de Llagostera. En resum, el jurat el declarava apte pel seu càrrec, si bé feia notar que necessitava ulleres per corregir les quatre dioptries que té a cada ull, i que també necessitava un aparell per l'orella ja que només hi sent un 30%.

A continuació es llegiren una sèrie d'escrius de diferents manifestant-se en contra del nomenament del nou practicant: Consell de Sanitat, A.A.V.V. 23 de Febrer, Secció Local de C.C. O.O. i també gran quantitat de firmes de veïns del poble.

També el grup socialista llegí una moció sobre el practicant. En ella criticava al grup de Convergència perquè en comptes de portar la iniciativa anaven a remolc de les firmes i de les queixes dels veïns. Ja que el responsable de la sanitat local és l'alcalde, demanaven que s'intentés que Sanitat mandés un altre practicant.

El Sr. Alcalde contestà que la seva postura ha estat sempre molt clara però que no es pot fer res fins que la plaça sigui acceptada oficialment.

La Sra. Serra preguntà si el Sr. Alcalde es responsabilitzava de tirar-ho endavant. El Sr. Alcalde respongué que sí, encara que no depenia només d'ell. Explicà que el més difícil es rebutjar la declaració del tribunal que l'ha declarat apte. La Sra. Serra digué que el "fallo" d'aquest jurat és un insult, perquè ens diuen que es apte i al mateix temps diuen que no hi veu i que no hi sent. El Sr. Alcalde respongué que tenia hora per anar a la Generalitat, per consultar el que podia fer, i com a últim recurs es podia recórrer legalment contra el tribunal metge.

QUORUM.— Seguidament es llegí una moció socialista en la que es demanava preguntar a la Generalitat quin és el quorum de 2/3 d'un ajuntament d'11 membres com el nostre. El secretari donà la seva opinió. Segons ell és una mica difícil de saber perquè 11 no es divisible per 3 i no hi ha una llei massa clara.

El Sr. Nuell manifestà que volien saber-ho per poder calcular la qualitat i el valor del seu vot, digué, també, que amb les normes subsidiàries es necessitaria quorum. El Sr. Alcalde respongué que no ho creia necessari i que si ho volien saber, ho demanessin ells. Posat a votació quedà 7 vots en contra i 4 a favor de la moció.

En l'apartat de PRECS I PREGUNTES es preguntà a l'Alcalde com estava l'assumpte del metge titular. L'Alcalde contestà que ja s'havia presentat a l'Ajuntament a prendre possessió de la plaça, i que ja estava visitant al dispensari.

(Continua a la plana 10)

PUNTS i PUNTETS... HISTORIA

D'UN EMBARAS

Març 80 – Desembre 80, 9 mesos, embaràs! vida!

Voldria parlar-vos una mica, d'aquest vailet anomenat B. I. L.

Què us en sembla? Val la pena? Em penso que sí! Vull dir-ne coses boens i dolentes perquè ara, després de 9 mesos d'amaràs, després d'aquest llarg temps d'aprenentatge, la criatura ha nascut i entre tots l'hem de fer créixer, l'hem d'estimar, hem d'ajudar-la, perquè la vida està plena de paranys i no volem que ningú la malmeni, ja que una cosa és clara, entre tots l'hem parit.

PROLEG

Us parlaré de la col·laboració. Què hi veig en aquest apartat? Noms diferents dels col·laboradors de sempre. Això val! Bon senyal. Demostra que la gent té inquietuds, té ganes de dir-hi la seva. M'hi falta escrits de gent ja entrada en anys. Quantes coses sap la gent gran! Contes, Rondalles, Acudits, Entreteniments. Què us en sembla si des d'ara —amics de la redacció— aconseguissiu aquelles paraules, que tots de menuts havíem sentit a la vora del foc?

ACTE PRIMER

Ara parlarem de les coses bones del B.I.L.

A tots els que formeu part de la redacció demostreu unes ganes boges de treballar i de fer-ho bé. Us el dedico de cor: un fort aplaudiment.

Les pàgines infantils, que boniques! I els que tenen el bon ull de dibuixar aquelles historietes sense lletra, però que tant parlen!

La tasca que dia darrere dia han dut els que van a l'ajuntament per assabentar-nos del què parlen els nostres representants!

I què us en sembla dels que ens informen sobre els racons del nostre poble, que molts de nosaltres ja havíem oblidat?

I les coses que no sabíem de les escoles? Pares! Oi que des d'ara viviu més intensament els problemes dels vostres vills?

I de la gent que no és d'aquí però viu aquí i que com els nadius de Llagostera, han fet d'aquest butlletí una eina també seva no és un mèrit? I de les cartes. . . . amb opinions dures, però sinceres. I de les persones que ens fan conèixer el problema de l'energia, l'alegria d'un viatge, el ressò d'una excursió? . . . I les planes de coneixements sanitaris? . . . I els problemes de les urbanitzacions?

Per acabar, la quantitat de sers que empenyen —amb la seva col·laboració amagada— la força que va agafant, dia rere dia, aquest butlletí.

A TOTS AQUESTS I. . . . EL ALTRES, només una paraula: ENDAVANT!!

ACTE SEGON

Ara parlarem de les coses no tan boens del B.I.L. i també de Llagostera. Les cartes aparegudes, no mereixien una contesta? A tothom li semblava bé el que deien? Ben segur que no. Aleshores. . . Mandra? Por de dir que no hi estaven d'acord?

Negatiu totalment els plens de l'ajuntament. Diàlegs absurds i gens coherents. Les crítiques que es fan els

uns als altres no porten a cap solució. No estaria més bé no encetar tanta polèmica i anar de debò per feina, senyors regidors de l'ajuntament?

Una plana cultural. . . no estaria ben rebuda? Ens ajudaria a conèixer coses noves, coses ja oblidades.

També caldria un equip de correcció del català i potser una plana cada mes, amb unes lliçons de català. Tanmateix, tot llegint la informació aprendríem correctament la nostra llengua.

Llagostera té gent que ha fet història per una cosa o per una altra. Veuria molt necessari que cada mes es fes un interview a un personatge —d'aquests que anomenem populars— el qual coneixem de veure'l passar, però ben segur que no sabem les seves coses. . . les seves intimitats. . . el seu caminar arreu de la vida.

Comença a tancar-se el teló.

EPILEG

S'acosten les cortines, se'n van els personatges.

Entre els actors hem representat: Punts i Puntets. . . Història d'un embaràs. Ràpidament ens preparem per començar-ne una altra. El títol, tothom se'l suposa: Història d'una vida

Si els actors no defalleixen, serà una llarga vida plena de trampes —és normal en aquest món que vivim— però també plena d'il·lusions!

Nen, ja ets nat! T'ajudarem a viure de la manera més bé que poguem.

Tots hem estat d'acord, pares, amics, coneguts, educadors, enemics, a batejar-te amb un nom: B.I.L. (Butlletí D'Informació Local)

BENVINGUT! Donaràs molta alegria a la casa.

Et necessitàvem. Ja ho crec que et necessitàvem!!!

JOSEP Mª FABREGAS

POESIA

L'atzavara amb ses refilades llances
taladra el cel d'un blau purificat
i a baix, entre rocam i sorra
ho rondina la mar.

CALA
SOLITARIA

Prou malden els pins per veure l'aigua
prou la cigala i el sol s'hi han arrapat
pero a tot temps encara s'hi rabeja
amb tota sa nuesa.

La immensa soletat.
Jo hi goso amb la calma exquisida
d'aquest pregon acantilat
entre fonolls, tomanyins i garrigues
que hi creixen i s'enfilan al seu grat.

Josep Calvet

Encara els estrangers no la coneixen
encara els del país no l'han "trobat".
La cala es fereestega i serena
parlant a soles amb la immensitat. llen "bu".

Al hiverns pla que les onades hi
rompent amb força sobre l'acantilat.

A fins els pecadors en fugen
carun llagut, en mal, en mal hora s'hi ha estallat
Eix lloc si que se'n pot dir la Costa Brava
tant en la calma com en son combat,
llastima que el modernisme pren volada
i en poc temps més ja l'haurà profanat.

TEMES LOCALS

"EDUCACIO PERMANENT PER ADULTS"

Han començat a les Escoles Nacionals de Llagostera, les classes de "Educació Permanen per Adults".

De moment ja s'han omplert dues aules, amb un ambient molt bó entre tots els assistents, que són un total de 58, de 20 a 60 anys.

Les classes es donen durant tres dies a la setmana, d'una hora i mitja de durada, als vespres, i es continuaran fins el juny del 1.981.

Els professors que les imparteixen són: en Jaume Moll, l'Angel Frigola i en Josep Mª Rodríguez.

Els assistents a aquest curs, podran obtenir al final del mateix el títol de Graduat Escolar o un certificat de assistència al mateix.

Seria bó que es poguessin fer uns cursos per adults, també, però que fossin per gent que no sap llegir i escriure, i que no poden anar a aquests cursets que es fan ara. De totes maneres creiem molt possitiu que s'hagin lograt fer aquests que actualment s'estan fent i que puguin ser de forma gratuïta.

NOTICIES BREUS:

L'Ajuntament amb la col.laboració de les Associacions de Pares dels Col.legis: "Nacional Lacustaria" i "N. S. del Carme", està intentant dur a terme uns cursets de català, i que podrien començar força aviat. El que no sabem és si seran gratuïts o no, encara que ens han dit que s'hauria de pagar quelcom perquè han de venir els professors de fora el poble, però no ens ho han pogut concretar.

Fa pocs dies es va efectuar a Girona, el sorteig dels "Quintos" d'aquest any, no essent els de Llagostera els més afortunats, ja que molts dels seus "Quintos" hauran d'anar a fer la "mili" molt lluny, com és a Canaries, Ceuta, Cordoba, Càdiz, etc., pocs tindran la sort de fer-la aprop, i aquests encara seran els que es quedin a Saragossa. Tenim entès que dos nois d'ací han tingut la sort de que els hi toqués "l'excedent de cupo", és a dir que s'han lliurat de fer la "mili". No podem posar la llista de tots els destins dels "Quintos" perquè seria una cosa massa extensa i no els sabem tampoc tots.

També fa pocs dies es varen sortejar els premis de la "Caixa d'Estalvis Provincial", corresponent aquí a Llagostera, 11 bicicletes, segons ens han dit.

La "Caixa de Pensions" també va fer els sorteigs del número "Estalvieu i guanyeu durant un any", i varen sortir premiats els números 8.180 i 180.

La nostra enhorabona a tots els guanyadors.

Hem sabut que ja ha tornat del seu viatge al Japó l'afortunat amb l'últim sorteig efectuat per la "Caixa de Pensions".

Pel proper dia 26 de Desembre, Diada de Sant Esteve, s'està preparant per part de diferents entitats, una Cursa Popular, que tindria un recorregut de 6 o 7 km. per diversos indrets del poble. Els organitzadors estan molt animats i creuen que tindrà força èxit, també ens han dit que intentaran anar-la fent cada any.

Per la Missa del Gall d'enguany s'està tornant a formar un "Coro" que molts anys endarrera ja havia actuat. Esperem que aquesta recuperació no sigui només per aquesta vegada i el pugui anar continuant altres anys.

Ja ha començat a visitar, en el dispensari Municipal, situat en els baixos de l'Hospital (Carrer Angel Guimerà), el nou metge titular de la vila.

El G.E. Bell-Matí com cada any ha organitzat els concursos de Pessebres i Aparadors, els que fa que moltes botigues tinguin cura d'engalanar els seus aparadors, i fer més lluides aquestes festes.

També hem sabut que s'està preparant el Pessebre Vivent, que com cada any es fa a la sortida de la Missa del Gall.

(Ve de la plana 8)

També es preguntà perquè no havia entrat en l'ordre del dia de la moció sobre vivendes socials.

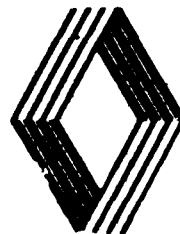
El Sr. Alcalde contestà que no hi havia hagut temps i que havia de passar per una comissió informativa. El Sr. Nuell digué que si no es va depressa passaria el temps de les especials facilitats que dóna el govern per aquestes classes de construccions.

I sense haver-hi res més, es va tancar la sessió.

Collectiu de Redacció

Ramón Gurnés

RENAULT

Tel. 83 04 75
LLAGOSTERA

Plana de gresca

ESEVED

per Nadal
un butlletí a cada portal

Sense deliris... ni temptacions...

COMPLAGUENT UN PREC, PERÒ... SENSE DIR RES...
M'ENTENEU?

D'ANTUVI, DEXIXEU-ME FER UN INSTANT D'HISTORIA: al sortir l'última col·laboració meua el passat mes d'octubre, el responsable d'aquest Butlletí em va dir que per Nadal volien fer un Número Extraordinari i... a veure si jo... etc. (potser fou per l'extensió del meu últim "disbarat"?). Vaig dir-li dubtant: no sé... ja hi tornarem ésser. Oh! pots tocar un altre tema, en digué. Sí, vaig contestar, n'hi ha molts però... com que per mi tot volta allà mateix (una mania com una altra... tal vegada bé podria ésser a la inversa, no?).

Escolteu... (és un suposar) "senyor" responsable del Butlletí:

Com sabeu... dificultats sorgides, no per la meua banda, han impedit portar a terme una idea que... ningú amb més preparació ho feia i que jo vaig exposar fa uns dies... barrinant-me el cap realitzar-la, a manera de concurs premiat i amb continuïtat mensual... conjuntament amb tots els minyons de la població, creiem seria instructiu, al mateix temps que recreatiu, per a ells. Al no ésser possible això... per complaure el vostre prec de col·laborar en aquest Número Extraordinari de Nadal... què vol que digui... (recordi bé el títol: "sense dir res...") no hi ha cap tema que em sedueixi prou... a més, per a dir que tot va o és de color de rosa... ja sap que no entra dins el meu tarannà creure-m'ho o menys dir mentides per enganyar els demés. Certament... sembla ésser que hi ha algunes coses molt positives en marxa i d'altres en camí, però fins que tinguem el blat dins el sac i ben lligat no ens precipitem a llençar les campanes al vol... que quan sia hora tot caurà pel seu propi pes. Llavors... si no en parla ningú (cosa que no tinc pas l'exclusiva) potser també sia jo que en parli i, encara que algú s'extrany, positivament a la mida que per mi és mereixi, doncs tingue present que sempre he dit, tant d'una manera com de l'altra, que la meua opinió no vol pas ésser l'acertada. Entretant... a veure, per ara faré un petit esforç i... a veure què em sortirà... temo que de possitiu res... de res. De totes maneres, si li sembla que només parlo de coses negatives no en faci cas... és perquè deuen existir i com que ningú en diu una trista paraula de les qüestions a tenir molt en compte (serà que no convé esvalotar el galliner, però sí... preparar el terreny... en vistes d'aquí a dos anys...?) resulta que, al ésser sol en dir unes quantes veritats, signant abaix de la "pallissa"... (constructiva) amb el meu propi nom i no com altres que no ho fan... (les seves raons tindran per fer-ho així, potser... "mieditis"?). immediatament passo a ocupar el primer lloc de la llista negra o com si fos la taca d'oli d'aquest Butlletí (és per posar-vos en guàrdia, "senyor" responsable, perquè no arreplegui amb "calçotets" per tot el que no tinc ganes de dir.

Havent-nos fet la corresponent advertència... apa, anem al gra? i... a veure què Mare de Déu serà:

NO VULL PARLAR de les "galtes" que traginen els que, des de la capital de la nostra província, abans cridaven: "... que es tenien unes tendències (crec monetàries) massa acusades en vers certs grups culturals..."; però ara s'ha invertit les tornes i... vaja, ja està bé, es veu que no tenen pas res a aprendre dels anteriors, sinó... que més aviat els podrien ensenyar. El que dic ho confirma sobradament la "putada" (perdó per la paraulota "senyor" responsable, però no hi trobo altre qualificatiu menys fort) que segons en varen explicar havien fet a la colla "AMICS DEL TEATRE DE LLAGOSTERA" I A ALTRES GRUPS (si hi ha algú que te picó, ho sento, que rasqui, no hi veig altra solució).

TAMBE NO ES PENSI PAS QUE, MAL IMITANT EL "QUIXOT", DIGUI: en un lloc, prop de casa... que del nom "jo sí" vull recordar-me (altres no ho sé... sospito que no) hi ha una necessària institució que ens en servim un bon grapat, arribant a anar molt bé (és veu que massa) fins que es feu el convenient per complicar-ho (ja feia temps que això es maldaba però... no s'aconseguia) tanmateix no sé com s'ha deixat que es caigués ara en aquesta hàbil trampa preparada perquè no hi anés tant... de bé, encara que... com sempre, s'ens vol fer creure que es fa per anar millor... (sí... però a la inversa, almenys per la nostra butxaca... perquè l'altra qüestió esgrimida, per a mí i per a molts altres també, és innecessària). Què seria l'ideal? tampoc ho nego però toquem de peus a terra i... per favor... per un o... dos anys, no vulguem anar amb un "mercedes"... si les nostres possibilitats no arriben ni per anar amb un "600"... tot hi anat ja... amb un "124". Si és que ho entenc malament... demano disculpes i que m'ho expliquin bé... (és conseqüència del greu mal que pateixo de tenir el cervell girat) els que crec teníem el dret de demanar que els nostres fills vagin amb "mercedes" no ho hem pas demanat, però clar... (si els deixen) així es podrà aprofitar el negatiu resultat per aconseguir l'objectiu que es persegueix (sinó és abans... almenys dintre dos anys, no?). Potser tot això és una mica fosc per algú... però per altres... és més clar que la llum del dia... (ja podeu estar-ne segur, "senyor" responsable).

NO PUC "XERRAR" de la interessant conferència, dirigida principalment a pares i educadors, donada en l'Octubre Cultural-80 sobre les drogues, això que precisament l'esperava amb "candeletes" però... per motius que no venen al cas, no em va ésser possible anar-hi (per més "INRI" i pena per tots... em varem "xivatar"... que eren "quatre i el cabo", bé... això del "cabo"... és un dir... o sigui... deixem-ho solament amb quatre).

TAMPOC DIRE RES DEL MAGNIFIC CONCERT, DONAT PER LA POLIFONICA DE GIRONA, perquè... llavors sí... que ja li seríem (i no seria pas per dir que la seva actuació no fou brillant, sinó tot el contrari). Tanmateix només amb les "empenes" que hi hagué, degut a l'"eufòrica" assistència en aquestes dues activitats culturals, programades per a una població (no diré pas com la nostra) de cinc mil habitants, ni ha prou per llogar-hi cadires i al mateix temps tirar el barret al foc, això comptant que primer no ens hagués caigut la cara de vergonya (cosa que no crec que passi "senyor" responsable, ja que és el menys que ens podria succeir).

Les deduccions del per què, les deixo per als altres... car he sentit molts comentaris desfavorables sobre certa inassistència... (però a l'hora d'agafar el bolígraf tothom "mutis" i a mí... no em queda altre remei descomptant... la diem-ne "pallissa a mitges" d'en Joan Ventura feta al Butlletí del mes passat que, segons diu, molta part de la culpa del fracàs de programació d'aquest Octubre Cultural-80, d'antuvi, la dona a l'Ajuntament (doncs a qui... sinó?) pel motiu de sols donar deu o quinze mil pessetes (ull al virus VD-Q i Q. que les informacions que tinc són que en subvencionava vint-i-cinc mil) d'això es veu que no n'hi havia prou, fins també ho crec jo... però... si, com diu, durant l'estiu tothom es "matava pellant"... programant i preparant activitats en vistes a poder donar-nos la cultura que ens falta (l'Ajuntament a pagar i callar... que amb això ja en té prou, a més... per mi aquest xicot delira... volguer que a l'estiu es treballi... amb la feina que hi ha... a no fer res). No sé si estareu d'acord

amb mi, "senyor" responsable, de que l'amic Ventura (sembla que per a lel no hauria d'ésser-li cap dilema, car això no se sap mai) es va "descuidar" de dir clarament qui és que no va "fotra cop" en l'Octubre Cultural-80, no li sembla que d'aquesta manera podríem jutjar millor i repartir, a qui correspongui, les responsabilitats? (crec que així seria més just, per no corre el perrill de carregar-les totes en un de sol) perquè el problema de rebre cultura, almenys en el nostre poble... ja heu pogut comprobat que no està solament en les "ples" disponibles (en aquest cas n'han sobrat) sinó... en el treball a fer (i no vull pas que em digui... que ho endevino perquè jo tampoc ho diré) tanmateix al no veure res més escrit sobre aquest particular... em guardaré prou de dir res... (uiiiii... pecat greu i gros... mortal per a mi) doncs no fos cas que era, al final, rallisqués... caigués i... em trenqués el "femur", eh? Ja sap que aquestes diades (que es té la "barra" de dir-ne "de pau", tot i "fotent-se pinyes" per totes bandes) no són apropiades per... "ficar la pota" ni dir "disbarats", que la cosa és molt sèria. Endemés, ja m'enteneu i he de dir-li que encara em recordo de la promesa feta i... del tap.

Per tant, "senyor" responsable, no val a badarl... plego de dir: que no vull dir res... perquè... bona que aquest tap tingui una petita falla... i s'escapés alguna cosa... sense jo adonar-me'n... per més seguretat és aconsellable (com abans a pagès —a cas— es feia per a guardar, dintre una ampolla, la grana de llavor per l'any següent) posar-hi una mica de cera per tal que no respiri gens... i creient haver complert ja el vostre prec, deixeu-me donar-vos les gràcies per demanar-me aquesta modesta col·laboració... que confio us complagui. Si en altra ocasió voleu... una

vegada més, em tindreu a la vostra disposició. En aquesta espera, permeteu-me desitjar: BON NADAL I MILLOR ANY NOU A TOTHOM.

Llorenç Ventura i Sabarí
En un fred diumenge de desembre-80.

NOTA.— Jo mateix no em perdonaria aquest "fallo": amb el "follón" de no dir res... en descuidava FELICITAR-VOS per la nova confecció del Butlletí. Sincerament (i no és "coba") per mi és ben fet, creient que ha guanyat molt en presentació... fins i tot en contingut informatiu. Si es vol que perduri, al meu curt entendre, és necessari tenir cura d'aquest segon aspecte i ara ja quasi tant o més... que el primer. Penseu-hi amb això "Col·lectiu de REDacció": INFORMAR BE I... RES MES. ENDAVANT I FORIS.

CAIXA D'ESTALVIS
PROVINCIAL
DE GIRONA

Oficina de LLAGOSTERA

Local Provisional c/. Angel Guimerà, 18 - Tel. 83 05 76

PROPER TRASLLAT: Plaça de Catalunya

UNA MINUTA PER AL DIA DE NADAL

Bé, ja som a Nadal i en aquestes festes tant entraenyables i familiars, ens permetem recomanar una minuta que les mestresses de casa puguin oferir als seus, en aquest dia.

El primer que pensem, és que ha de ser un àpat ben complet, de tres plats, però que no sigui massa car ni molt carregat de calories, perquè no hàgim de passar-nos la resta de festes fent règim per descompensar el nostre organisme.

Serà molt adient començar el repàs amb l'ESCUDELLA DE NADAL, la farem amb un brou on hi posarem, uns ossos de vedella, un d'espina, un de pernil, gallina i un parell de braons de xai, també unes verdures. Com a pasta farem servir els Galets de "caldo" o dits també de Nadal.

Per segon plat, quedarem molt bé amb un PEIX AL FORN, podrà ser de qualsevol classe, mentre sigui fresquíssim. Si és així no caldrà que hi posem molts condiments, salses ni coses rares. El farem al forn ben cuit, no massa, que no ens quedi ressec. Com a beguda servirem un vi blanc de qualitat.

Com a plat fort, complaurem als nostres familiars amb una bona peça de ploma, dintre les quals ens decantem per la PINTADA, aquesta au té una carn que si ha esset ben criada és molt bona i queda encaixada entre el pollastre o capó i el faisà, recomanem la Pintada en primer lloc perquè es una carn que no la solem menjar gaire i aquesta feste bé es mereix fer volar la nostra imaginació, segonament pensant en la nostra economia tant malparada últimament, aquest plat ens sortirà bé de preu. La farem a la Cassola, ben tapada, amb unes cebetes, uns chanpinyons i uns dauets de cansalada, mig gotet de vi i una copeta de conyac. Per beure, un vi negre suau o el champany que serà sec.

Per acabar i com a postres seran els típics d'aquestes festes. Els Torrons, les Neules i el vi bo.

Gentil.lesa "Mas Roura"

— COM CELEBRAVAN EN UNA MASIA —
LA NIT DE NADAL

(Època: un any d'ahir)

Quan ja era fosc, el bestiar ben arconduït, la porta molt ben barrada, i els gossos a fora guardant la casa, i després tota la gent es col·locava al voltant de la llar. Sobre uns tres peus hi havia una grossa paella d'arama fent xiu-xiu plena de butifarres i a l'altra banda de foc, sobre les brases unes gran graelles omplides de costelles i païssos d'un pacient xai que per celebrar la diada havien degollat, i per fer-lo més saborós de tant en tant el mulla van amb un olorós all i oli.

La parella d'avis tenien el menys fumós i roís calent racó de la vora del foc, encara que vells i xacaresos tots els veneraven i donaren compliment a tots els seus desitjos. Darrera seu sobre una taula, unes redines totes de torró, una de nou i altres d'avellanes, servien el seu complement d'àpat. Tot això l'ocuparien i reparien amb un bon vi negre de la seva millor vinya anomenada "La Torrotera". El bon xapatell de la taverna de la "Torrotera" els donava

Després, una estona de qatzara i tot seguit, el joves emprindran canó a la Missa del Gall, on no hi faltava, el que avui anomenaríem uns instruments rars i estranys, i amb el seu so desfilarien ovelles i un xaval amb barretina com a pastor, i un cor cantaria cançons de Nadal que seran escoltades amb fervor i fe.

Si bé és un acte pobre en gastronomia és ric, molt ric amb alegria i germanor. Una família que en queden poques i per no dir que ja no en queda cap.

Això era una nit de Nadal en una masoveria d'un pla que era voltada de roures vells on hi cantaven sempre els ocells. Fa temps és deserta, inclús han marxat els ocells.

CANTICS DE NADAL

Demà es Nadal, matarem el gall i a la tia Pepa ni donarem un tall.

Al anar a missa del Gall, per on passarem?

Per l'hort d'en Funelleres.

I si en Funelleres ens veu?

Tornarem en darrera.

(Hort d'en Funelleres, era una drasera privada que ajuntava "Sota la Doma" amb el carrer Santa Anna).

On teniu la Pepa, la Pepa Galant?

Es a la riera a rentar-se el davantal,

per posar-se'l net el dia de Nadal.

Nit de Nadal, nit d'alegria

i Jesús és nat fill de Maria.

En tia

ROBES PER LA CASA

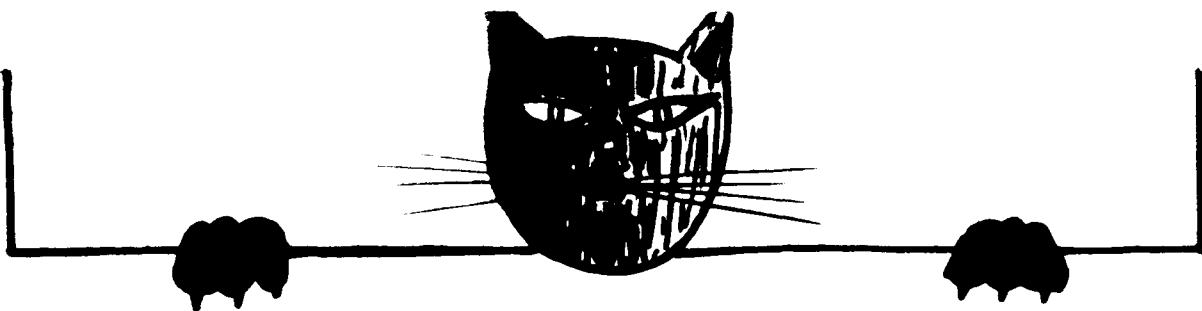

Espinet Deu i Torres

Passatge R. Fabra, 58

Tel. 88.05.30 i 88.05.01

LLAGOSTERA - Girona

LLAGOSTERA

BLACK CAT

Us convida a
passar els moments
bons i agradables
en un ambient
selecte i acollidor

- música ambiental
- Per aquestes festes
gran selecció de xampanyes

! BONES FESTES !

APUNTS DE LES FESTES NADALENQUES

EL NADAL.— Un petit destell. Un reflex tènue però penetrant. Allà, una cara arrugada i bruna, aquell cap petit entre les mans crispades, un cor que es trenca i un cos adolorit; uns ulls cansats i freds que les llàgrimes ja no banyen. I al costat una pell fina i blanca, aquell lleuger somriure i la mirada ingènua que es perd en aquella bola que tintilleja des de l'arbre. Som a 25 de desembre i arreu del món es celebra el Nadal. La data del 25 de desembre té el seu origen en el calendari romà, el qual des del segle II asenyalava en aquest dia la celebració de "Dies natalis solis indivi", continuació de l'antiga Festa del Solstici. Sota l'esperit cristià de les diades nadalenques s'hi amaguen velles tradicions i creences populars, algunes de les quals són reminiscències paganes. La cronologia del naixement de Jesús no és prou clara, encara que sembla que fou en el segle VI quan es va fixar la data, la qual coincideix amb el principi de la nova era.

EL REGALS.— Diuen que Tito Tacio, rei dels sàbirs, demanava als seus súbdits cada fi d'any, un ram de llor o d'olivera que hagués estat cultivat en el bosc sagrat de la deessa Strenia. Aquestes branques eren intercanviades com a auguri de prosperitat i d'abundància i s'anomenaven "estrenes". Sembla que aquest és l'origen del nostre arbre, aquell arbre que tants de nens han contemplat. Han estat els Tres Reis, qui sigilosament els hi han deixat uns obsequis. Per això han de venir de molt lluny i solen fer-ho amb mitjans de transport adequats. Generalment els Reis venen amb camells o cavalls, però últimament, l'any que fa molta fred, han vingut amb cotxe o avió.

Mentre hem anat veient com s'oblidaven tants i tants de símbols i tradicions fugint de tota ingenuïtat i senzillesa, hem vist com cada cop s'omplien més els plats que els nens deixen parats al balcó. En alguns llocs, ja no es va a esperar al Reis, no s'encenen fanalets i no es toca el pito, ara no cal. Un pot parlar amb ells personalment tants cops com vulgui. Els Reis tenen molts de nens per a visitar i com que són molt atents, ells mateixos volen estar presents mentre envoliquen els paquets a fi de que no hi hagi cap equivocació. Així tots els infants poden veure'ls a qualsevol magatzem en "Horas laborables"; i si necessiten ajuda a l'hora d'escollir alguna joguina, el mateix Gaspar pot acompanyar-los fins els prestatges de les joguines "encantades" (No sé si he fet prou bondat aquest anys per demanar joguines de les dues lleixes!) Això va bé!. El nen en la seva inocència ha començat a ésser atrapat dins de la societat. (Diuen que algunes malalties si les passes de petit no són tan dolentes). El nen

s'ha d'acostumar al món que l'envolta, un món competitiu i de poder. Cal educar la vista per tal de que poc a poc la propaganda sigui un element més d'allò que l'envolta; no un intrús sinó un més. De totes maneres això no és pas massa difícil, és fàcil veure el vailet amb la boca badada davant la televisió mentre li ensenyen aquell bombarder manipulat a distància. Ja falten pocs dies perquè sigui seu! Després aprendrà que perquè vagi endavant tant sols li cal apretar el botó vermell i el verd per anar enderrera i si és prou hàbil el podrà fer girar sense xafarlo, i tot això sense aixecar-se de la cadira. El d'en Xavier no és tant "maco" com el d'en Carles, el seu no corre tot sol i no té motor, però tot i així en Xavier el fa anar per allà on vol i el fa volar pel pati mentre l'aguanta per la cua. Ja han estat introduïts al fals concepte d'utilitat a l'americana i potser també han après que la paraula necessitat es fa servir per més que per allò que ens diu el diccionari. Ara lló del que un pot prescindir també és necessari. I quan agafi un diari, podrà llegir-lo bé, perquè ja entendreà mots tant difícils d'entendre com el de guerra. "Això és quelcom que ha existit sempre, jo quan era més petit hi jugava".

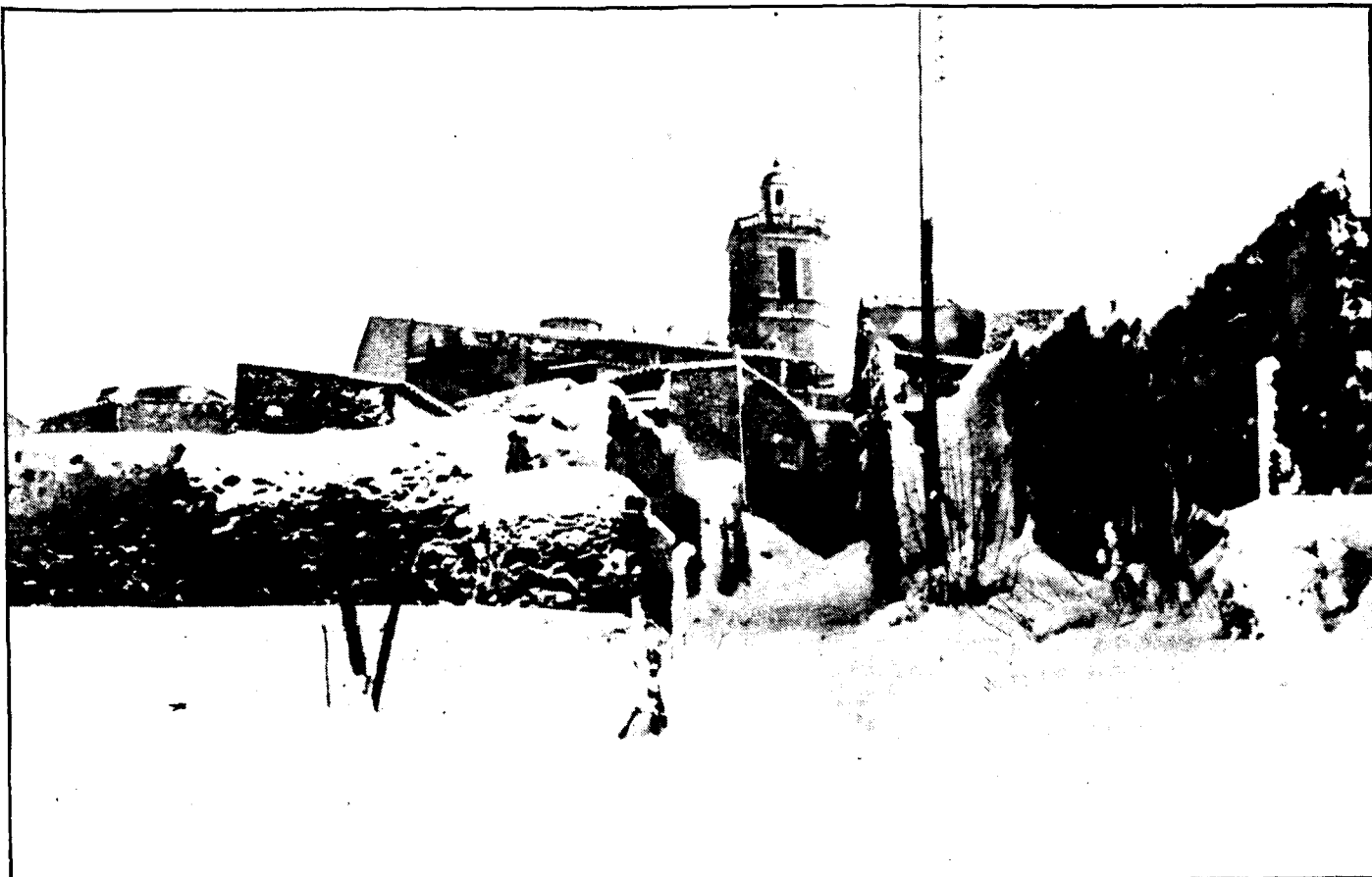
A la Maria en canvi no li han dut cap avió, a ella li han deixat una nina, però no és com la del any passat que ella li feia moure el braç cap on volia, la d'aquest any el mou ella sola de dalt cap a baix i de baix cap a dalt; de dreta a esquerra no ho fa pas. Això ho fa el nino que també li han portat els Reis. Si vol pot jugar amb tots dos a l'hora i així podrà fer-ho tot. Potser així subconscientment i mitjançant el joc, començaran a veure com a normal aquesta nostra peculiar especialització del treball.

DETALLS.— També l'arbre de Nadal és polèmic, quasi tant com el seu origen. S'especula sobre la seva relació amb l'arbre d'Adan i Eva, el qual sortia tot sovint en representacions mitgevals. El que sí és segur és que fou en el segle XVI quan comença a fer-se l'arbre en els països nòrdics i després molt lentament va anar-se escampant. El primer arbre fet a França va ésser introduït per la Duquessa d'Orleans l'any 1840, després es va estendre per tota Europa, enfosquant la tradició típicament cristiana dels pessebres. Avui en dia es pot apreciar com l'arbre ha calat fons, així com els ornaments amb cintes i boles de tots colors.

Hom parla de la buidor de "Deu vingué a nosaltres" com a fons d'un pessebre, però hom no es pregunta sobre el sentit d'un arbre. Tants cops s'ha parlat del missatge del silenci i s'hi ha estat d'acord!. Tants altres al parlar d'ell s'ha parlat també de les seves ungles!.

Foto Josep Blanch

petita agenda de les festes

El Nadal, a part de la celebració en el seu dia concret, és un cercle de festes religioses i profanes que comencen la nit del 24 de desembre per finalitzar el 6 de gener. De fet pels petits la festa comença més aviat. Són doncs en últim terme els crits de "caga tió" i els cops de pal els que donen entrada a les festes nadalenques.

NITBONA.— La nit abans de Nadal. S'acostuma a cantar nades mentes es mengen turróns i es beu xampany. Avui anomenem nades a aquelles cançons nadalenques de forma senzilla (generalment de dos a quatre versos de longitud variable). Aquestes es fixaren a finals del segle XV pels poetes dels cançoners. El nom castellà de "villancicos" sembla derivar del "villançete de Carvajals" poeta cortesà d'Alfons V. La temàtica inicial d'aquests versos era amorosa, però més tard a causa de la tendència a divinitzar la lírica es passà al tema de Nadal.

STS. INOCENTS.— Sota aquest nom l'església commemora el 28 de desembre als nens més petits de dos anys que foren assassinats a Betlem i la seva comarca per ordre d'Herodes el Grande, l'any que va néixer Jesús. L'ordre era: "mort al rei dels jueus". Es costum de la diada gastar una que altra broma (inocentada) al company, al germà. . . En aquest dia ni quedant-ta a casa estàs segur, amb una trucada de telèfon ja n'hi ha prou.

NITVELLA.— Altrament anomenada fi d'any. Durant el dia de fi d'any són molts els qui parlen amb aire de sorpresa d'aquell home que ha vist tot anant cap a la plaça, que tenia tants nassos com dies l'any. Els petits arruguen el nas perquè no ho entenen, els grans riuen. Són típics de la diada les festes i els balls. Això ajuda a esperar l'any nou, el canvi és sols remarcar abandonant el ball o la festa i menjant els raïms abans preparats per l'ocasió. Un per cada campanada i Bon Any Nou!. Després sempre hi ha aquell a qui se li escapa: Any Nou, vida nova!.

EPIFANIA.— En el món greco-romà, aquest terme designava la manifestació protectora de la divinitat o els aconteixements gloriosos d'un sobirà. L'origen de les festes d'Epifania cal buscar-lo a Orient. A Egipte es celebrava una festa el 6 de gener (era el solstici d'hivern) paral·lela a aquella de Roma del Sol invicte del 25 de desembre. Fou en el segle II quan la festa de cristianitzà. Durant l'Edat Mitjana és quan es va desenvolupar el tema dels Reis d'Orient i s'afagiren així a les manifestacions folklòriques. L'església celebra en aquests dies la manifestació dels Tres Reis i el baptisme de Jesús.

Col·lectiu de Redacció

LA TOXICOMANIA I^o

APROXIMACION DE ESTADISTICAS

Segun estudios de las O.M.S. y Ch. Voille, en 1971 se contaba en Estados Unidos con tres millones de Toxsiomanos verdaderos, siete millones de Experimentadores y cinco millones de "Utilizadores moderados, pero regulares de Marihuana o de otras Drogas Psicoactivas".

Durante los años 1964-1968 en Washington se contituyó una verdadera epidemia contando aproximadamente con 17.000 heroinomanos. Evidentemente la guerra de Vietnam ha tenido un papel desencadenante en el incremento y difusión de la Drogodependencia en los EE.UU.

Tailandia cuenta con una cifra desmesurada de muchos centenares de miles de heiromanos.

En Iran hay una marcada diferencia entre el Toxsiomano verdadero y el círculo mas o menos grande de consumidores que pueden ser reducidos mediante medidas sociales. Antes de 1960 se encontraba el número de Opiomanos en un millón y medio, cuando la venta del producto era libre; al tomarse medidas se calcula en unos 300.000 el núcleo de irreductibles; cifra que no ha cambiado mucho desde 1960. En cuanto a Europa no se dispone de cifras absolutas, sino relativas y mas aun las referentes a España en concreto.

Actualmente se contaría en Francia con un número aproximado de 20 a 30 mil toxsiomanos graves, que va en continuo aumento:

Segun un estudio Frances de 1970: De 100 toxsiomanos, 90 tenían menos de 30 años, 40 menos de 20; y 11 menos de 17 años.

En España de los 2.290 detenidos en 1975 por consumo o tráfico de drogas, la mayoría se encuentra entre los 19 y 25 años.

CONCEPTOS ELEMENTALES RELACIONADOS CON LAS DROGAS

En el abordaje de los problemas relacionados con el uso de sustancias fuera de su utilización medica, se emplean unos conceptos concretos que es conveniente tener en cuenta.

ABUSO DE DROGAS; (FARMACODEPENDENCIA): Seria el estado Psiquico y a veces Fisico provocado por la acción reciproca entre un organismo y una sustancia determinada que hace sentir un impulso inevitable a usar la droga de forma periodica, con el objetivo de sentir sus efectos Psiquicos y en ocasiones para evitar las molestias producidas por la privación de dicha sustancia.

DROGODEPENDIENTE: El sujeto que es dependiente Psiquicamente o Fisicamente de una o varias drogas.

DEPENDENCIA PSIQUICA O PSICOLOGIA: Necesidad de tomar el Farmaco para sentir placer o evitar el malestar.

DEPENDENCIA FISICA: La adaptación mutua entre la persona y la sustancia es tal que aparecen fuertes transtornos Fisicos cuando se deja de administrar.

A estos transtornos se les llama: Sindrome de Abstinencia. Son tanto Psiquicos como Fisicos y varían segun el tipo de droga.

El sujeto tiene una intensa necesidad de administrar la sustancia y evitar de este modo el Sindrome de Abstinencia.

TOLERANCIA: Necesidad de administrarse mas cantidad de droga, para seguir experimentando los mismos efectos.

ILUSION: Mala percepción o mala interpretación de un objeto real.

Alucinacion: Lo que se percibe no existe; percepción sin objeto.

DELIRIO: Idea erronea que choca con la evidencia que el sujeto mantiene a pesar de toda argumentación.

FACTORES QUE PUEDEN MODIFICAR LA ACCION DE UNA DROGA

FACTORES PSICOLOGICOS Y SOCIALES DEL SUJETO: Es observable fácilmente la relación que tiene la Psicología individual y su medio con respecto a sus efectos de una cierta sustancia. La personalidad del sujeto, su experiencia pasada con la droga, la expectativa que tiene con respecto a la misma, los motivos que lo llevan a ella, son elementos importantes que en ocasiones pueden provocar cambios en el efecto tipico de la droga. También influyen las circunstancias en que se da el uso, como la presencia o no de otras personas; y la actitud social hacia dicha sustancia.

FACTORES FISIOLÓGICOS

(Factores mas técnicos pero igualmente significativos).

LA ABSORCION: La penetración de la droga en la sangre a partir de su punto de administración. La sustancia puede ser aspirada, ingerida o inyectada. (Intramuscular e intravenosa; esta última tiene efectos más rápidos.)

LA DISTRIBUCION: Repartición de la sustancia en todas las partes del cuerpo.

LA METABOLIZACION: Constituye el equipo de procesos quimicos que se producen al introducirse una determinada droga en el organismo.

LA EXCRECION: La eliminación de la sustancia fuera del cuerpo.

Todos estos efectos estan supeditados a las características organicas de cada sujeto.

INTERACCIONES CON OTRAS DROGAS

Los efectos de cada droga son diferentes si se mezclan con Alcohol u otras sustancias.

EL FACTOR TIEMPO: La intensidad y el caracter de la acción de una droga puede transformarse considerablemente en un plazo minimo, como ejemplo puede darse que un efecto inicial de tipo estimulante pueda pasar a ser sedante.

EL FACTOR DOSIS: (Cantidad de droga) Generalmente la intensidad de los efectos de una sustancia esta en relación con la cantidad administrada de la misma; se deben tener en cuenta algunas excepciones; tal seria el caso de los sedantes que en dosis diferentes puedan dar efectos totalmente contrarios.

DESINTOXICACION INDIVIDUAL CLASICA: DEPRIVACION

La cura individual clásica no se realiza en el domicilio del enfermo, contando con una hospitalización de larga duración (dos meses como mínimo) y comporta reglas estrictas de aislamiento y de vigilancia.

La Deprivación consiste en la suspensión rápida de la droga en pocos días. Este método lleva a diversas controversias en cuanto a la eficacia del mismo y a los trastornos que puede provocar su aplicación.

Se manifiestan ciertas alteraciones a causa de unas respuestas Fisiológicas (necesidad de la droga) que se unen a trastornos provocados por la angustia vivida por el sujeto. Debido a esto, generalmente se aplica una cura de sueño de varios días y en ocasiones la supresión del toxico es ayudada mediante la administración de dosis mediadas de insulina o tranquilizantes. Esto permite que el paciente no padezca intensamente el Síndrome de Abstinencia. Tiempo atrás se consideraba que la privación total era necesaria para obtener una curación, no obstante también se reconocía que el riesgo de complicaciones patológicas (Infecciones, Hepatitis, Malnutrición,) requerían que la supresión fuese paulatina.

En las sustancias tipo Barbitúricos o Alcohólicas la supresión brusca puede traer graves consecuencias: Insuficiencia cardiovascular, psicosis, etc. . . Esto supone que se debe aplicar tal privación tomando las medidas precauciones.

Es importante que el tratamiento no sea reducido a una mera supresión de la sustancia y se preste atención a las condiciones personales, profesionales y sociales del sujeto apoyarlo con una psicoterapia (individual o grupal) que le permitan superar los motivos que lo han llevado a depender de una droga.

CLASIFICACION DE LOS DISTINTOS TIPO DE DROGA
(Según el tipo de efecto que producen sobre el sistema nervioso)

DROGAS DEPRESORAS: Opiáceos, Tranquilizantes, Alcohol y Barbitúricos.

DROGAS ESTIMULANTES: Coca/Cocaina, Anfetaminas, Tabaco y Cafeína.

DROGAS PSICODELICAS: Cannabis, Peyote (Mescalina), LSD, Psilocybe y compuestos sintéticos alucinógenos.

CLASIFICACION SEGUN LA DEPENDENCIA QUE GENERAN

DEPENDENCIA PSIQUICA Y FISICA: Barbitúricos, Alcohol, Tranquilizantes, Opiáceos y Anfetaminas.

DEPENDENCIA PSIQUICA Y/O CON NULA O POCA DEPENDENCIA FISICA: Cannabis, Cocaina, Alucinógenos, Khat Solventes y Tabaco.

(Continuarà)

Jaume Riera Brunsel

Transports

JAPIC

Carrer Girona, 16 i 20 - Telèfon 83 01 83

LLAGOSTERA

**Servei de Recaderia de
Llagostera a Girona, a Barcelona**

Agència a Girona:

TRANSPORTS CORCOY

Carrer Santa Eugènia, 30
Telèfon 20 15 33

★
**TRANSPORTS GENERALS
I ESPECIALS A TOT ESPANYA**
★

Agència a Barcelona:

CATALONIA

Carrer Tànger, 75-77
Telèfon 300 77 58 - 59

Carrer Rech, 51
Telèfon 319 55 28

CAMBI DE MAQUINES I ALTRES

AMB CAMIO GRUA

ELS SEGELLS

Tots tenim oportunitat d'iniciar-nos en l'apassionat i educatiu món del col·leccionisme, dintre del qual ocupa un lloc predominant la filatèlia o col·lecció de segells de Correu doncs uneix al propi plaer de l'entreteniment l'ina preciable valor de la instrucció.

Col·leccionar segells és descobrir la història i costums dels pobles. Com entreteniment resulta un passatemp molt relaxant. Com a cultura, una enciclopèdia parlant dels aconteixements més rellevants del país. Com a inversió li garanteix una segura revalorització de l'invertit.

La filatèlia es defineix com l'art de col·leccionar segells, també és sinònim de història i geografia universal.

Al llarg del temps, s'han anat descobrint fonts de comunicació. Una de les més antigues va ésser quan...

... En temps del romans, tot el que feien era lluitar per conquerir altres terres. Sempre s'havien de comunicar entre sí; dels soldats als governants i dels governants al poble. Aquest enllaçament de notícies ho transmetien mitjançant d'homes que eren a vegades dos o tres, muntats en cavalls es desplaçaven amb l'aconteixement al lloc on els hi deien els seus superiors.

Més tard, es va inventar la carta, un escrit de paper, el qual no passava pel Correu ni per màquines clasificadores, sinó que solament l'escrient de la carta la plegava i la posava sota una botella que desprenia un líquid, aquest es secava, quedava com un tancador de paper.

El temps va anar passant, sortien al mercat més i més coses, en mig d'elles, un dia en sortí una d'interessant, el Correu. Una casa on classificaven les cartes i les mandaven per algun transport al seu destinatari. Això es va posar en marxa; poc després apareixeren les primeres oficines de Correu, no com les d'ara, però sí amb quelcom en comú.

Els preus dels aliments pujaren, tot es va alçar, inclús les tarifes de les cartes es convertiren en tarifes complicades. Ja era impossible mandar una carta d'un lloc a l'altre.

A l'any 1840, un anglès, descobrí un pagament unificat, concloure la correspondència, va establir una llibertat en vers les altres nacions. El "cachet" era una espècie de timbre, que es marcava a cada paquet que arribava a les oficines on es recollien, antigament.

El segell, va ser la filigrana que aquell home anglès va crear per un valor just de les cartes. Tenia forma rectangular, era de paper i foradat pels costats. La seva funció era la de que gràcies a ell els paquets i fulles de paper arribaven on havien d'arribar.

El col·locava en un cantó del paper perquè pogués viatjar. Les cartes es pesaven una per una, per veure de quant havia d'ésser el segell que s'hi havia de posar.

El problema plantejat abans, estava per fi solucionat. El dia 1 de gener del 1850, Isabel II, reina d'Espanya, va fer un acompanyant de la carta que portés el retrat de la seva filla.

Ja mirant en el temps de cap aquí, al Federació de l'Estat comunicà que tot segell havia de portar la paraula Correu, Espanya, i la xifra del mateix.

El color i la forma podien variar. Hi va haver-hi qui va intentar fer-ne de falsos, però es descobrí, perquè no portaven les coses exactes que eren necessàries. Aleshores, deduïm, que era més difícil fabricar un segell fals que un de verdader.

Espanya, sempre ha estat un país de col·leccionistes, alguns espanyols s'han dedicat a la filatèlia, anomenada en els temps passats siquillomania. D'ella han escrit i presentat catàlegs macos, i adquirir segells a la nostra nació no ha costat molt.

Existeix, com en altres materies, el comerç de segells, la compra, la venda dels que desitgem. En trobarem de varies classes: d'escuts, de religió, de pintors, etc. Tot això s'ajunta en festes, una de les quals es presenta amb el nom de Barnafil —nombrada la més important existent a Espanya—.

També n'hi ha d'altres com:

Espamer 80 —la unió de tots els components filatèlics d'Hispanoamèrica—.

Girona ha lograt fer un segell cèlebre en el curs de la seva història, ha estat exposat a la catedral, i el seu títol és: "El tapís de la Creació".

Està format per 3 components de 25 ptes. y 3 components de 50 ptes, representa un tapís del que s'han format sis milions d'afectes, amb la guillotina s'han separat i empaquetat de 500 en 500.

La filatèlia, repeteixo, és un art que tots hem de seguir, perquè ens instrueix a més de ser per a nosaltres un passatemps universal.

Ma Elena Montiel

DRAMA A LA SELVA

*Pels dominis del cautxú
jo anava... (casualitat)
i el mulato que em guiava
m'explicà un greu atemptat.
Varem veure un esquelet
a una soca amarrat;
el quia digué: - Era un home
que contradi al capataç
i a la nit el lligaren...
(les formigues a l'abast)
ja ho veieu, en poques hores
l'infeliç queda pelat.
Com pot ser... i la justícia?
vaig dir-li tot enfadat
La justícia diu "mi amo"?
es la que fa el capataç,
ni el govern, ni el diable
podem més que el capataç
que cal dir-ho de passada
es el mateix satanas.*

Josep Calvet

ironies de la vida:

LA MORT D'UNA SECCIÓ

Quan vaig començar "Ironies de la vida", deia com a presentació: "... Els escrits d'aquesta secció pretenen tenir un to crític-irònic de la "cruel realitat" que és la vida política, al capdevall el fet més condiciona la nostra pròpia vida".

Si bé te he anat criticant cada mes, he mancat sovint d'ironia, i també he marxat de la vida política.

Com veieu ho he tocat una mica tot, sense profunditzar gaire, i molts temes que hauria volgut parlar-ne, bé per no tenir-ho clar, bé per manca d'espai o temps, s'han quedat per una millor ocasió.

I ara en que la continuïtat del Butlletí està en dubte i que s'acaba l'any, vull acabar amb aquesta secció, essencialment perquè no crec que els articles hagin estat mereixedors del títol. Però com que sóc lleugerament obstinat, vull fer un darrer intent.

REITERACIONS

Al programa de la Festa Major escribia: "Opinions i preguntes a un any d'Ajuntament democràtic", ara quan ja ens estem apropant al segon i les coses no han canviat, faré "noves" observacions.

D'aquest temps hi ha un tema que destacaria, és l'Hospital. Ha passat d'ésser el plat fort de cada ple, a un perfecte oblidat. (no he cregut mai gaire amb les comissions, doncs bé va dir algú que si s'ha de parar, perdre o entrebancar qualsevol cosa, no hi ha com formar una comissió, que així ja no se'n parlarà més. ... —I a fe que tingut ocasions de comprovar-ho).

Amb l'assumpte de l'Hospital ja ni tant sols es va arribar a formar la Comissió, només ha calgut que la Maria Serra en deixés de parlar, perquè passés a una "altra vida". ...

L'Aeroport és una qüestió que des del primer moment he considerat conflictiu, car és un projecte prou ambiciós, com perquè es reflexioni profundament la possible conveniència o no, pel nostre poble. Però sembla que la majoria del Consistori ho té molt clar, doncs part de tractar-ho molt soterràniament —amb respecte el poble—, van contra resolucions de la mateixa Generalitat, que ho ha declarat zona de les Gabarres (projectat parc natural).

Un aspecte important és la definitiva posta en marxa de les Normes Subsidiàries. Urbanísticament hi ha molt a dir i fer a Llagostera. Tota la part moderna (per dir-ho d'alguna manera) és un desastre, descomptant les urbanitzacions que per a mi representen la gota que no faltava per emplenar el vas.

—Em pregunto quan serà, que d'una vegada, es faran plantejaments amb una mínima visió de futur. Si una paraula hem de posar com exemple de la forma en que s'ha actuat, és especulació. S'han fet barbaritats de les que ara n'estem pagant les conseqüències: —El Puig del General no es va voler comprar en el seu temps per ignorats motius. Altres, no solament ho compraren, sinó que l'han urbanitzat fins la mateixa plaça, i ara per més vergonya, posen preus desorbitants a la zona que hi ha darre-

ra les Escoles —que tanta falta fa per la seva ampliació—.

La Plaça (em repeteixo) ara de Catalunya, abans d'Espanya, però de moment de la Caixa, és un altre digne exemple. Es va "descobrir" la casa d'en Romeu, quan ja no existia. ... ? —Els milions enterrats i malgastats (per la seva excessivitat) a la Casa de les Vidues, haguesin pogut servir per restaurar i comprar la primera, i també per adquirir i arranjar la casa de "L'Estant de Dalt", cosa que penso som ja molt pocs els que creiem necessari salvar-la. —I és que se n'han dit de grosses amb això! —Des de l'aixamplament del carrer (tot recordant que més avall és pràcticament igual d'estret), a guardar-la parcialment, es a dir enderrocar-la d'una banda i deixar la resta. —Com si una casa pogués partir com si fossin llesques de pa! ... No sé ben bé el que s'entén per progrés, però si que en el carrer de la Doma, en mig del casc antic, un "bon bloc de pisos" hi quedaria d'allò més bé. ...

Hi ha altres punts del que no vull parlar, per no ferir susceptibilitats, o simplement perquè hi hem donat massa voltes. Però sí que m'agradaria, desitjaria, pregaria, ... (ja veieu que parlo amb condicional) que d'una punytera vegada, amb aquesta gran i única ocasió que ens brinden les Normes Subsidiàries, a Llagostera es fessin les coses amb el cap, amb aquest "seny català", que tant parlem i que tant n'estem mancats.

Que el poble se n'adoni que s'està discutint, treballant i especulant, sobre el seu present i futur —immediat—, urbanística i socialment. Voler un entorn més humà, més cívic, amb una perspectiva de lògica racionalitat i sentit comú, no crec que sigui demanar massa. O potser sí?.

Joan VENTURA BRUGULAT

HOSTAL MAS ROURA

Carretera de Vidreres a Sant Feliu
Tels. 8303 31 i 83 04 21

LLAGOSTERA

"LA BONA CUINA DE PAGÉS..."

SECCIO INFANTIL

Com que pensem que sou vosaltres, nens i nenes de Llagostera el centre del Nadal, hem volgut que també fóssiu els qui (segur ben sincerament) ens donéssiu la vostra opinió sobre aquestes Festes. Com comprendreu, no s'han pogut publicar tots els treballs per una qüestió d'espai. S'han seleccionat els més originals, encara que bonics i sincers tots ho són.

No hem volgut corregir la construcció de les frases per tal de no canviar el significat. Mercès a tots per la vostra col·laboració.

Col·lectiu de Redacció

Per mi el Nadal és una festa que es fa cada any. Però no és una festa igual que, per exemple, la Puríssima, sinó que es canten cançons, es diu el vers al pare i a la mare, i no es beu aigua ni vi, sinó xampany i es mengen neules per postres.

JOAQUIM 4art. EGB

La Navidad es muy alegre. A mí me gusta mucho cantar villancicos, excepto el día de Reyes, al día siguiente hay colegio.

NICOLAS MOLINA 3è EGB

Per mi una bona temporada de vacances, per segons qui temps de "desembutxacar" pessetes i per altres suposo que els hi deu ésser indiferent ja que pot ésser que més d'un no sàpiga què es celebra.

JORDI 8è EGB

Per a mi és una setmana bonica! A mi m'agrada menjar turrons.

CRISTIAN SAIS 3è EGB

Que és una cosa que fa estar content i et porten coses.

CARLES LLAGOSTERA 4art. EGB

Es el Nadal una festa com una altra.

JAVIER 6è EGB

Són unes festes (sort que són poques perquè la butxaca...) en que els dentistes hi guanyen i els golosos hi perden. Celebrem la paga doble.

GERMA DELGADO 8è EGB

(...) En Navidad voy a jugar a futbol.

3è EGB

Las fiestas navideñas son unas fiestas muy alegres. Porque se bebe, se canta y sobre todo donde se canta mucho es por Andalucía. Hablando de Andalucía, yo estas Navidades me voy por Andalucía con mis padres y hermanos, "asin" todos juntos pasaremos unas buenas Navidades.

JOSE MARTIN 7è EGB

(...). El mossèn diu que és un dia de joia cristiana, però jo dic que és un dia de joia familiar.

CARLES FA 8è EGB

Per a mi, i parlant ben clar, no es més que un negoci. Que parlant en franquesa i treguent el tòpic de la religió (que és el que hauria de dominar) és una manera d'arrancar calers a la gent.

JORDI ROURA 8è EGB

En Navidad todos somos felices y muy contentos. A mí me tiraron muchos caramelos y turrones. Pero el día siguiente era muy feliz en toda mi vida.

CONCHITA TRIGUERO 3è EGB

Muy divertida porque hacemos el pesebre, el árbol, en fin pasan los Reyes. Y aún más divertido cuando llueve a cántaros, vientos y nieves.

NURIA VINYOLAS 4art EGB

(...) Les cases estan adornades amb arbres i amb pessebres etc. Els col·legis estan tancats, les famílies estan alegres a dins les cases a la vora de la llar i amb l'arbre i el pessebre.

ANNA NOGUERA 6è EGB

Es una gran fiesta que en ese día nació Jesús en Belén, y nos tenemos que portar muy bien, para que los Reyes nos traigan muchos regalos.

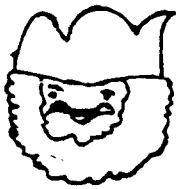
ANGELES SANCHEZ 4art. EGB

(...) En estos días la gente se ama más, y es más amable con la gente, y en algún caso cesa, en los países en guerra, la guerra.

ANNA Mª LLENAS 8è EGB

Per Nadal es fa festa, els Angels que avisen als pastors per a dir la notícia del Mesies, això i més coses es fan a les comedies, però també en realitat, perquè ha passat en realitat. M'hagués agradat ser en aquell temps.

Mª CARMEN GARCIA 6è EGB

Jordi 5 anys

(. . .) Por otro lado no lo encuentro tan bueno, porque ya se sabe, cuando llegan estas fiestas a los niños les dan tanto dinero que. . . pasa lo que pasa. Perjudica mucho el egoísmo de los niños y hace sentir inferiores a otros que no les dan tanto.

7è EGB

(. . .) La familia lo tiene que celebrar en casa con la familia, y no ir a bailar o a cantar por las calles, es decir que es un día para reunirse con la familia y pensar un poco en Dios.

NURIA CASALS 7è EGB

Per a mi és una cosa que s'hauria de fer cada any.

ROSA Mª MALLORQUI 3er EGB

Una alegria molt forta perquè ha nascut "Jesús", el nostre Salvador. Però a vegades tenim massa deber i no podem fer lo que volem i ens hem de quedar a casa ha fer el deber.

MONTSERRAT VALL-LLOSERA 6è EGB

Festa

JESUS 3er EGB

(. . .) Después en casa se reúne la familia en torno a la mesa y comemos ricos dulces, postres que son tradicionales de estos días, a mí me parece que los hombres en esos días parecen más buenos y dispuestos a hacer la paz entre ellos.

A. ELORDI 8è EGB

(. . .) Es cuando hay o debe de haber menos terrorismo.

Mª TERESA TINTIÑA 8è EGB

Es el pessebre.

JAUME PERACAUULA 3er EGB

Para mí es muy bonita porque ha nacido Jesús, nuestro hermano, y lo celebramos como cuando nace un hermano nuestro.

ISABEL TORREJON, 5è EGB

Para mí Navidad es una fiesta como otra cualquiera excepto que dicen que por estas fiestas nació un niño llamado Jesús que es Dios.

XAVIER VERDALET 7è EGB

(. . .) Todos estamos esperando a que llegue la Navidad para descansar un poco, pues hemos estado estudiando y trabajando mucho durante tres meses y estamos cansados, y necesitamos descansar, para que luego, después de Navidad, podamos seguir trabajando igual que antes de Navidad. Y luego vendrá otro descanso, y otro, y otro, hasta terminar el curso.

ANNA Mª SAGUE 7è EGB

(. . .) Es una fiesta divertida porque se juntan todos los tíos, bueno toda la familia. (. . .) porque pasan los Reyes. Pero ahora los Reyes son los padres pero es igual, llevan juguetes igual.

MARTA CIURANA 4art EGB

Nadal no m'agrada perquè perdem dies de col·legi i després trevem males notes i ens castiguen i després perquè ens hi aficionem y no ho podem treure del cap, menos mal que no m'agrada.

JAUME 5è EGB

Jo trobo que el Nadal és una festa que s'ha de celebrar, ja que amb ella recordem la vinguda de Crist, però el que passa és que tothom es ves d'estar contents perquè neix Jesús, estem contents perquè tenim festa de l'escola.

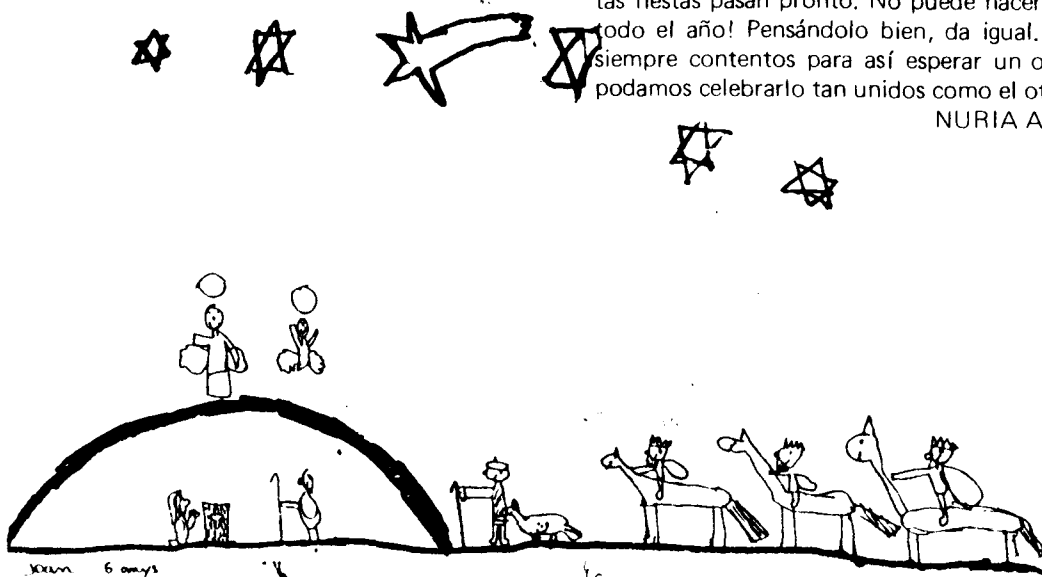
ANNA GASCONS 8è EGB

Para mí la Navidad es una fiesta muy grande porque vienen los Reyes Magos que son hombres vestidos, te tiran caramelos y por la noche los padres de todos nosotros nos compran juguetes, ropa, etc. . . y lo ponen encima de la mesa o del sofá o en las habitaciones, y por la mañana nos dicen esta noche han pasado los Reyes y os han traído estos juguetes. . .

PILAR SANTOS 5è EGB

(. . .) Por Navidad debemos estar todos contentos, ¿qué más queremos? . . . fiesta, regalos, unión. . . Pero estas fiestas pasan pronto. No puede nacer Cristo durante todo el año! Pensándolo bien, da igual. Debemos estar siempre contentos para así esperar un otro año en que podamos celebrarlo tan unidos como el otro.

NURIA AGUSTI 8è EGB

PORTAVEU DELS LECTORS

BON DIA, ... LLAGOSTERA

No sóc de natural contestatari, ni tampoc tinc mania a ningú. Tampoc m'agrada encarnissar-me amb les persones ni imposar els meus criteris, la meua teoria.

Tampoc faig servir cap recurs de confusió a l'hora d'expressar la meua opinió o exercir la crítica, respecto les dels demés en tot el sentit de la paraula.

Així ho he fet i així ho faré sempre.

Penso, perquè el pensament es lliure, amb aquest GRUP que avui governa, que no legisla i que s'empara sempre amb la famosa llei de REGIM LOCAL, i aquest pesnament hem pota a unes conclusions que les veig totalment equivocades, uns camins "serpentejants" que no porten a cap lloc i d'això en dic jo. ... ho diu el POBLE. ... una falta de programa, que les coses es volen fer sense prioritats, al bon "tun-tun".

Com dic aquesta llei ja caduca dels PODERS FAC-TICS del REGIM ANTERIOR la imposaven i no és el mateix "imposar que legislar". Amb un REGIM diguem-ne DEMOCRATIC no valen les imposicions, el que sí val són les conviccions, que es vegi per on van les coses, com s'actua, com es treballa, amb solucions i programes, aquí i ara no es veu res de tot això.

El que sí es veu són imposicions per part de qui té el PODER i això no és així, no és aquesta la forma, no és aquest el sistema, aquesta forma, aquest sistema està caduc, és el mateix que no ens agradava ni ens agrada.

Per tant aquesta actuació per part del nostre CONSISTORI la veig totalment negativa, es la continuació d'un passat de mals records en el que es practicava l'immobilisme on el POBLE no tenia "res a dir", és el clàssic sistema de la DRETA (remenar molt per no moure res). Sabem que els AJUNTAMENTS estan mancats de recursos, això ho sabem tots però també sabem al menys els que periòdicament assistim als PLENS que a més de recursos manquen idees, projectes i fins i tot solucions, si en surt alguna, sense ordre ni concert no és pas la més correcta, la prioritària, perquè prioritària per damunt de totes ara ho és la SALUT PUBLICA. ... penso jo.

Miren sinó, tenim POBLES veïns com poden ésser VIDRERES i també CALDES DE MALAVELLA en els que ens-hi podem mirar. Aquests com nosaltres tenen els mateixos problemes "manca de recursos" però és clar també tenen un altre tipus de CONSISTORI un CONSISTORI més obert, més de cara al POBLE.

El que sí estic segur és que en aquest POBLE i amb aquest AJUNTAMENT, a' menys si continua com fins ara, que crec que sí (doncs np es veuen altres vies, altres perspectives) l'espill on ens podrem mirar serà en certs aspectes, no tots dels AJUNTAMENTS anteriors, ja que en cap forma podrem superar-los, tot i amb els seus defectes.

I crec que és una vergonya que amb un REGIM diguem-ne DEMOCRATIC. ... amb fisures. ... aquí i allà, més aquí que allà, no es pugui sobrepassar els "afers" portats a terme per aquests nois que aleshores sí, gover-

naven amb unes lleis imposades. Ara a pesar d'aquesta llei de REGIM LOCAL que encara no està derogada, també sabem que els AJUNTAMENTS tenen una certa AUTONOMIA que s'aplica o no s'aplica, aquí no s'aplica.

Tornen amb l'immobilisme, és molt pràctic al mateix temps que perillós, els problemes s'acumulen i les solucions no venen, mentre el POBLE es va deteriorant i el que avui és un petit problema demà pot esdevenir molt "enfarragós" per tant jo com a veí, com a ciutadà, importa menys la tendència POLITICA si les coses es fan bé, es porten bé. Pel que fa a mi, jo tinc la meua creença però com a DEMOCRATA accepto tot el que es fa bé. ... vingui d'on vingui. ... en bé del POBLE i en conseqüència del ciutadà.

Tenim problemes i greus, no diré quins però els tenim, com els tenen els altres i en tenim d'ineludibles als que (ho sabeu igual que jo) no s'hi dóna importància, al menys no se'n parla, no se'n fa menció en cap PLE i aquests que avui ja tenen la seva importància demà poden esdevenir "catastròfics", amb conseqüències a voltes "irreparables".

No voldria que se'm conceptués de derrotista perquè exposo les coses com les veig, com les veu el POBLE i que a la fi i a la postre és el que pot parlar doncs és el que paga (sempre sortint de la BASE d'un REGIM DEMOCRATIC). De totes formes si sóc crític és perquè em doneu peu a que ho sigui. ... així ras i curt.

Quan parlem d'aquesta pseudo-DEMOCRACIA i veiem les actuacions de l'AJUNTAMENT del nostre Sr. BATLLE al menys jo em pregunto si ha canviat res, perquè el sistema, la forma, és la mateixa: "aquí sóc jo i ningú més que jo, jo mano i s'ha acabat".

NO ES AIXÍ. ... VEINS. ... COMPANYS-ES? (DIGUEU SI NO).

CANTACLAR

A pesar de que mi lectura de los escritos en el idioma catalan no sea muy aceptable, he podido leer el último número del Butlletí de Llagostera, que publica en su tercera página un artículo titulado "RECUPEREM ELS TERRENYS DE L'ESTACIO", que por su enorme interés me parece merecer un aplauso de toda la población.

Se refiere dicho artículo a los beneficios que la adquisición de los citados terrenos y el edificio de la vieja estación, pueden reportar al vecindario una vez recuperados y ordenados con arreglo al destino más idóneo, que el pueblo acuerde darles, que al fin y al cabo va a ser el que pague los gastos.

Como saben todos ustedes, yo no tengo voz ni voto en éste ni en otros asuntos que afecten al gobierno y al ordenamiento de la población, lo que no priva para que, como cualquier vecino pueda exponer mi humilde parecer sobre el caso que estamos comentando.

Quizá alguno diga que meto las narices en donde no debo ni me importa; por lo tanto me someto a la libre elección y aprobación si en este caso procede, al Colectivo de Redacción para que le den cabida o no, al presente escrito en las páginas del próximo número del Butlletí de Llagostera.

En cuanto a lo que yo pienso sobre el aprovechamiento y destino que puede darse a los citados terrenos y edificio es el siguiente:

Como se prestan para cualquier servicio de utilidad pública despues de haber sido debidamente acondicionados, pueden ser utilizados para zona de expansión y deportes para los niños mayores para que dejen de jugar en las plazas y jardín de infancia, evitando en lo posible el destrozo de farolas y cristales. Al mismo tiempo puede ser utilizado dicho espacio para descongestionar las calles de la población, de barracas de feria y demás atracciones durante la fiesta mayor que tanto entorpecen a la circulación y molestan al vecindario.

De esta forma los terrenos anexos al campo de deportes, pueden destinarse al estacionamiento de vehículos los días de partido, evitando los atascos y las molestias a las personas que acuden a presenciarlos que por desgracia para el deporte local no son muchas.

También se refiere al artículo antes mencionado, a la posible construcción de un jardín botánico en dichos terrenos de la estación.

Maravillosa idea si señores para otras mentalidades. Así tendrían los niños y ancianos un lugar pacífico y soleado, cuya falta tanto se deja sentir dentro y fuera de la población; pero permitanme dudar de que una vez fuese construido y acondicionado, pudiera ser conservado en la actual generación que todo lo destroza y nada crea, por la falta de una educación cívica y moral de respeto a las personas y plantas.

La limpieza y las buenas costumbres se hallan en trance de desaparecer, y la destrucción de la naturaleza cada día se halla mas al orden del día impulsada por una gran mayoría de población irresponsable.

Estoy verdaderamente convencido, de que por este camino solo se puede llegar al precipicio de toda nuestra generación, por haber olvidado la mejor asignatura para el desarrollo normal de la vida de un pueblo que quiera sobrevivir.

Algún día, quizá demasiado tarde; alguien pueda pedir responsabilidades a muchos padres y educadores, que tomándose la libertad por el rabo la han convertido en libertinaje. Si quieren que nuestro mundo sea habitable para el año 2000, que se halla a la vuelta de la esquina: dejen de tanta basura, tanta sexualidad, tanta política y tantas zarandajas más, que se aprenden sobre la marcha y pongan mas interés en educar a las nuevas generaciones que han de guiar el mundo.

Nos queda sin tratar del edificio de la vieja estación en donde también se ha cebado el salvajismo, no dejando ni un cristal sano y fue una lastima, porque una vez que pasara al pueblo, aún que no tenga valor artístico lo tiene histórico y puede ser utilizado para muchos servicios, en cuanto sea acondicionado su entorno.

Ahora que tanto se habla y se escribe sobre la tercera edad, me voy a permitir hacer una sugerencia para que fuese destinado a Hogar del Pensionista de Llagostera, dada su inmejorable situación y donde podían reunirse todos los jubilados a charlar, hacer la partida, leer la prensa y echarse la siestecita sin molestar a nadie ni que les molesten a ellos. Siendo Llagostera una población en la que abundan las personas de la tercera edad y pensionistas, es un sitio donde menos se habla ni nadie se preocupa de tales personas. Por ello sería muy importante que alguien se preocupara de hacerles mas agradables los últimos días de su estancia en este miserable mundo.

Espero que esta sugerencia sea bien acogida y tomada en consideración, y algún día no muy lejano se vea convertida en realidad, con la aprobación y apoyo de las Autoridades y vecindario sin distinción de clases ni de ideas políticas; puesto que para la vejez y la muerte todos somos iguales y nos pasan por el mismo rasero.

F.R.D.

SEAT

Servicio Oficial n.º 05.258

Taller Casas

VEA NUESTROS NUEVOS MODELOS
PANDA, RITMO DIESEL,

Y 131 DIESEL SUPER 2500

C/. Camprodón, 49 - Tels. 83 02 25 i 83 02 37

LLAGOSTERA (Girona)

La resposta del grup local de CiU, publicada en el Butlletí de Llagostera i en la premsa gironina, segueix fidelment el que ha estat fins ara la forma en que els seus membres i independents aïxoplugats sota les seves sigles han governat a l'Ajuntament. En l'article s'agafen frases de la nostra regidora, com a l'Ajuntament s'han aprofitat del seu treball, tergiversant el seu sentit, ficant-se falsament en el carro dels "demòcrates de tota la vida".

La desgràcia per aquest poble no és com vostès intenten fer veure, manipulant la realitat, que la regidora Maria Serra hagi perdut les ganes de treballar, i passi a l'oposició. La desgràcia, repetim, és que vostès no les han tingut mai. Ojalà manifestessin vostès deferències ideològiques perquè així clarificaríem davant el poble quina és la política de govern que a vostres els mou, ans el contrari mai han presentat un programa de govern amb cara i ulls. Han anat a remolca del vent que bufava més fort i aquest ha esset sempre el dels poderosos, el d'aquells que ara i abans han tingut la paella del mànec a la nostra vila.

L'insult a la regidora Maria Serra no ha esset la causa fonamental de que el PSUC hagi passat a l'oposició, sinó la gota que ha fet vessar el vas de la paciència llargament demostrada de la nostra representant.

El nostre pas a l'oposició significa un clam en veu alta i ferma contra el seu desgovernar, contra la seva manca de ganes de que la democràcia penetri a l'Ajuntament. Cal que el poble se n'adongui de qui té la "viga als dos ulls" de qui, aprofitant-se de la divisió de l'esquerra a les passades eleccions municipals, va presentar una única llista que sota el nom de CiU ha esset un calais de sastre format per gent conseqüentment demòcrata que votava una ideologia de progrés, ara profundament defraudats del treball municipal d'aquest grup, i els que en definitiva han marcat la política a seguir: els sectors més retrògrades de Llagostera, aquells que per acció u omisió van recolzar l'antic règim franquista.

Pocs vots de diferència hi ha entre les dues llistes d'esquerra sumades i la candidatura guanyadora, no presumeixin doncs tant d'aquest resultat electoral, no és un xec en blanc amb el que poden governar com en una dictadura. Com a màxim dintre de dos anys hi hauran noves eleccions i ja es poden aplicar la dita que diu "qui la fa la paga".

Les actes dels plens són escrites i si el Butlletí Municipal fos realment un orga d'informació democràtica i no com ara un butlletí de propaganda de l'alcaldia i un ferragós llistat de conclusions despullades de contingut, es veuria nítidament les posicions de cadascú.

Per finalitzar fem una crida al Poble de Llagostera perquè faci sentir la veu de "ja n'hi ha prou! hi recolzi el treball que ara des de l'oposició els comunistes i demòcrates de Llagostera portarem a terme.

VISCA LLAGOSTERA! VISCA CATALUNYA!

Agrupació de Llagostera del PSUC

UN REMEI GENIAL!

Tot sovint arriba a coneixament del Partit que es dona culpa als regidors socialistes quan no es pot donar una solució o es compromet donar la cara.

Es possible que algun incaut pugui creure's aquesta excusa i el seu problema particular el carregui a l'esquena dels socialistes. També es possible que algú altre, jutjant superficial i temeràriament, pugui creure que si el Municipi no funciona o no rutlla tal com seria convenient, és per que "els socialistes no deixen fer res".

I ja devallant cap a la demagògia i a la mentida emmetzinada, que tant complau a certa gent, pot passar, qualsevol dia, que qualsevol funcionari demanant més sou, se li digui que no se'l pot atendre "per que els socialistes no ho volen", i que quan l'aigua d'un estuf de pluja inundi alguna casa, serà per que els socialistes no han deixat netejar les clavegueres. Així des de el més petit al més gran problema poden lliurar-lo al dolent de la tragi-comèdia Municipal que està sempre a mà. ¡Un remei genial!

Aquesta supervaloració que s'atribueix als socialistes, servirà, en tot cas, per desqualificar a la majoria embrutant al que intentava embrutar, car és evident que si tres vots dels socialistes són capaços de frenar, privar i en definitiva tenir tant poder, s'ha d'entendre que els set vots de Convergència no valen res i per tant convindrà posar atenció a l'ús que fant els regidors de Convergència de la seva majoria. O també pot ésser que per la contundència d'arguments, personalitat i ambdós casos sempre sortirà malparada Convergència. Altrament podria ésser que els regidors socialistes no hagin entès el funcionament de la democràcia i que una minsa minoria li pertoca un altre comportament, un ínfim protagonisme. Pot ésser que el seu papaer s'esperava que fos més comprensiu més de titella. Per que no estar-se callats a l'angle més discret de la taula?. Per que s'entesten en presentar mocions i alternatives contràries al pensament conservador de la majoria?. Amb un 7 a 4 tant clar les coses haurien d'ésser més senzilles. No caldria ni debatre ni explicar res. Es podrien posar números als temes, dir el número i tot seguit anunciar: 7 a 4 i anem per... un altre. Considerant que no fent-se així és un entrebanc intencionat.

En realitat els nostres vots no valen per nou, ni podem renunciar a una minoria activa i conscient, no muda i cega, per no traicionar als nostres electors. Totes les votacions s'han perdut, no s'han pogut guanyar ni amb l'ajut de la regidora del PSUC. Això ha fet impossible tota iniciativa socilaista i tota opció d'esquerra. El que sí s'ha produït és molts d'acords presos per unanimitat això demostra un comportament seriós, i no la traveta sistèmàtica que s'intenta atribuir als socialistes.

Però també és cert que es vol fer creure que les relacions de força són diferents quan convé. Quan no s'afronta amb responsabilitat, i valentia l'afer i es necessita servir l'apariència, la culpa és del denunciador, dels veïns que han signat o del socialistes. Fàcil.

Podriem acabar aquí el comentari i correspondre amb indiferència quelcom que mereix despreci, però ja comencem a estar-ne cansats d'intents de desprestigi tan menyspreables i demagògics i cal aclarir conceptes que altremet poden rebotre a llocs imprevisibles. És el curull del cinisme voler presentar al PSC contrari als interessos

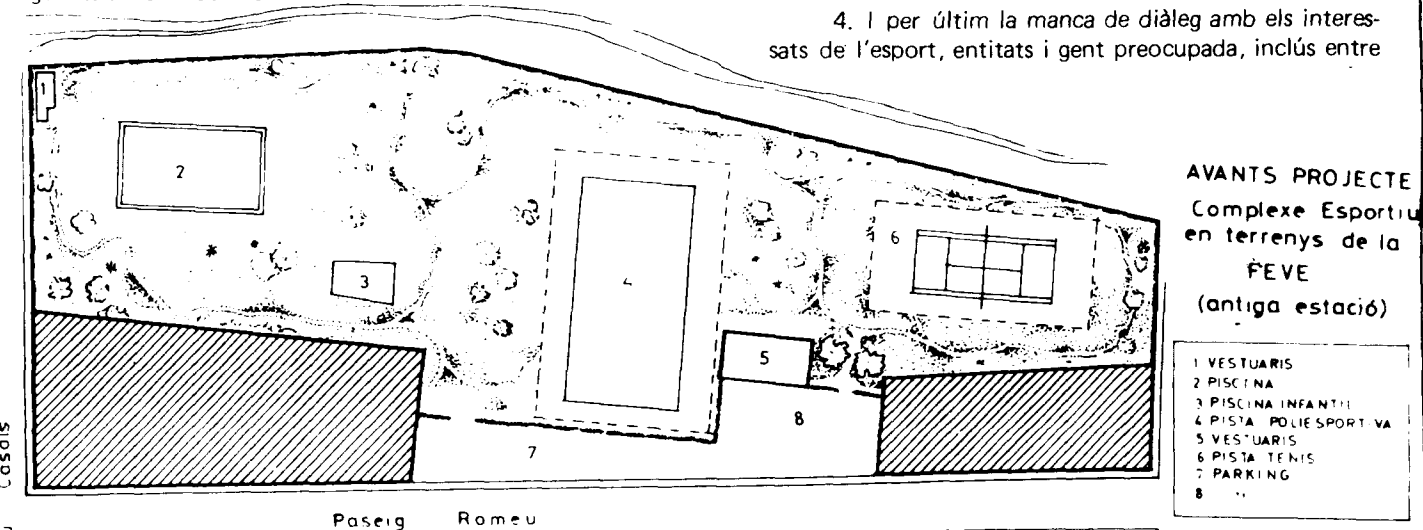
dels nostres conciutadans i dels treballadors. Hem repetit moltes vegades que colem un Ajuntament al servei del poble i no un recaptador d'impostos. Els problemes dels nostres conciutadans són els mateixos nostres i els dels treballadors també, per què som llagosterencs i socialistes.

Agrupació Local del PSC

EXPLICACIO DEL VOT SOCIALISTA EN EL PLE EXTRAORDINARI DEL 21 -11-80

Com que considerem molt important l'acord prè, en aquest Ple, per a la construcció d'una piscina, que pot condicionar posicions equivocades o provocar polèmica, volem avançar a l'opinió pública la nostra postura, no fos cas que s'intentés carregar-nos els neulers, tant per anar contra el projecte, com per responsabilitzar-nos d'ell. Ambòs casos serà una falsa i demagògica posició.

Aquest dia, la Corporació Municipal pren l'acord de ressucitar un projecte iniciat per l'anterior Ajuntament, referent a la construcció d'una piscina i uns vestuaris, traslladant el seu emplaçament de Can Gotarra al camp de futbol. El pressupost actualitzat és de 17.024.267'23 ptes. que corresponent a 8.758.567'80 per a la piscina i 8.265.699'43 ptes. pels vestuaris. Després de debatre, l'acord es prengué amb els vots socialistes en contra per les següents consideracions:

AVANTS PROJECTE
Complexe Esportiu
en terrenys de la
FEVE
(antiga estació)

1. No ens oposem a disfrutar de piscina tant aviat com altres necessitats que considerem prioritàries estiguim endegades. Per exemple: el segon pla de sanjament importantíssim per a treure la porqueria de les cases d'una bona part del poble. L'adquisició dels terrenys de la part Nord de les Escoles, per la seva ampliació. Els terrenys de la FEVE. La solució de la plaça. El pati i el mur de les Escoles.

Si el present projecte passa al davant de les esmentades necessitats, vol dir que quedaran ajornades fins qui sap quan temps, doncs si per der la piscina menllavarem diners, no cal ésser gaire enterat per a comprendre que la manca de pressupost serà la dificultat que aroseguerem temps a venir.

2. Estem totalment en contra i trobem inconcebible que per uns vestuaris s'esmercin 8.265.699'43 ptes. Qui pot creure la necessitat de tants diners per a uns vestuaris? Per aquesta quantitat és ben segur que podríem

adquirir dos apartament a la costa i a tot confort. Com seran doncs?

L'argumentació de Convergència és que creu poder variar el cost dels vestuaris en el transcurs de l'obra. Al nostre parer pot ésser una il·legalitat. Un projecte oficial és una cosa sèria i creiem que un acord d'aprovació Municipal comporta el fidel compliment del projecte aprovat, altre cosa pot resultar allò que se'n diu "chunchullos".

3. Es greu que en un projecte de tal envergadura no estigui prevista la necessitat principal que té Llagostera i el seu esport en aquest moments: Una pista poliesportiva convenientment adequada.

Sota el soplug de l'Associació de Pares d'Alumnes de les Escoles Nacionals, funcionen dos equips d'hoquei patins i tres de Handol, i que juntament amb l'equip de Basket femení fan ús de la Pista de les Escoles, fent-la insuficient per acollir-los a tots. Si amés es preté seguir la indicació de la Generalitat per a la promoció de l'esport infantil, caldrà afegir, als 90 esportistes que sumen els equips esmentats, uns 120 o més membres que acabaran colapsant l'esport amateur.

Aquí tampoc volem responsabilitats per la política esportiva que està portant l'Ajuntament que només promou afalacs i crea il·lusions, que després no és capaç d'acomplir.

4. I per últim la manca de diàleg amb els interessats de l'esport, entitats i gent preocupada, inclús entre

les Comissions del propi Ajuntament, principalment Governació i Hisenda, que haurien d'haver fet un estudi econòmic i coordinat amb tots els afers locals.

Tots aquests arguments han condicionat el nostre vot negatiu i provocat la presentació de l'alternativa socialista, amb el projecte següent:

- Ens ratifiquem que ha d'ésser respectades les necessitats prioritàries.
- Basant-nos en el desig comú de tots els partits, palesat durant les eleccions, proposar l'adquisició del terreny de la FEVE i fer-hi instal·lacions esportives combinades amb jardins.
- Presentació de la memòria i plànol corresponent que dona un esboç de la capacitat del terreny i una idea de com fer les instal·lacions que podrien ésser les següents:

Piscina mig olímpica, piscina infantil, pista poli-

esportiva, pista de tennis, pista de footing, aprofitament de l'antiga estació per a construcció d'uns vestuaris, i plantes de jardí pel conjunt.

- d). La primera fase de construcció seria la més econòmica i destinada a disfrutar de la pista poliesportiva, de la pista de tennis, de la pista de footing i del jardí. Pressupost aproximat: 8.200.000 ptes. La segona fase, per a la construcció de les piscines i més enllà l'obra per a cobrir la pista, d'acord amb un estudi econòmic a to amb les possibilitats i desenvolupaments de la vila.

Aquesta idea fou tramesa per l'Agrupació Local del P.S.C. el passar mes d'Abril a totes les Entitats culturals i Esportives de la vila. Recalcàvem en llur explicació que era bàsicament una idea per a observar, pel Municipi, la important zona de l'antic carrilet, i ens semblava, i sembla, un bona forma de treure-li rendiment pràctic i econòmic. Això vol dir que acceptàvem d'antuvi la possibilitat de fer les instal·lacions a diferent lloc, postura que mantenim sempre i quan les coses es planejint bé i a la mesura de Llagostera. Altrament preguntàvem que s'hi podia fer.

Les contestes foren de tota mena, amb opinions favorables i també contràries, així com significatius silencis. Estàvem sospesant eixemplar el camp de la consulta, però amb la sobtada presentació de l'antic projecte de Can Gotarra, ens ha obligat a oposar la nostra idea com alternativa al desbarat projecte Municipal.

El resultat de la confrontació fou de: 7 vots a favor del projecte aprofitat per Convergència i 3 en contra, (la regidora del PSUC era absent per malaltia). I en quant al projecte presentat pels Socialistes: 7 vots en contra i 3 a favor.

Fins aquí creiem haver complert amb el nostra deure, acceptem com és natural els resultats, però sense ésser obstacle per anar lluitant contra allò que considerem un disbarat.

Agrupació Local del PSC

PARLEM DE LES GUARDERIES

Les primeres guarderies sorgiren pels voltants del segle XVIII. Tenien una funció d'asil i estaven destinades a les classes més necessitades.

De mica en mica s'afegí, a aquestes institucions eminentment humanitàries, una organització pedagògica que es perfeccionà notablement amb les aportacions de Froebel.

Després de Froebel són molts els que s'han dedicat a millorar aquestes institucions aportant les seves idees i les seves tècniques. No ens podem oblidar de la doctora Maria Montessori, Ovidi Decroly i les germanes Agazzi, entre d'altres, que aportaren les seves tècniques i els seus mètodes de treball pels voltants del final del segle passat i principis d'aquest, i, que fins i tot avui dia s'utilitzen en moltes escoles.

Durant la segona República, a Barcelona, es va realitzar una tasca molt important, sobre tot durant els anys 36-39 quan sorgiren les "guarderies de guerra" o "guarderies noves". Aquestes institucions partien del principi

de "l'infant com a persona que, a part de la família necessita un lloc propi, compartit i on pot desenvolupar-se i treballar lliure i equilibradament amb supervisió professional". Aquest tipus de guarderia, que era de les millors d'Europa, desapareix en acabar-se la guerra. El nou règim suposà un canvi important en tot el que feia referència a les guarderies que passen a ser considerades de luxe, una necessitat supèrflua de la qual l'Estat no té perquè fer-se'n càrrec. Era fàcil sentir dir, fins fa ben poc, en boca d'algun ministre que "els nens de zero a tres anys han d'estar a casa amb la mare". Aquesta idea, sortosament, en els països desenvolupats fa temps que està enterrada i l'Estat conscient de la necessitat real que significa la guarderia es fa càrrec de la seva creació, funcionament i despeses que suposa.

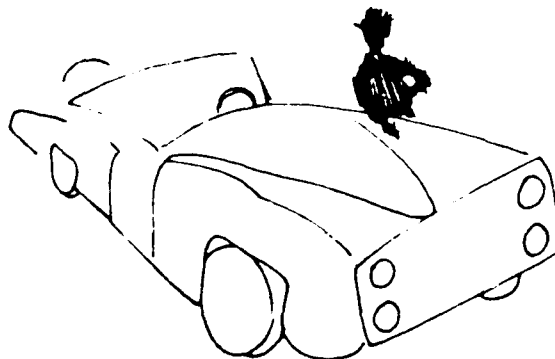
Actualment existeixen en el país, especialment a Barcelona, gent molt vinculada amb les guarderies que veuen la necessitat de posar-se al dia i millorar-ne els aspectes educatiu, pedagògic i sanitari per tal d'aconseguir un major rendiment en totes les capacitats dels nen. Cal dir, però, que aquesta necessitat de millorar no és del tot generalitzada, és a dir, no és compartida per totes les guarderies ni per tots els estaments socials. Per tant el problema no queda solucionat encara.

D. Vert

TALLERS

SERVEI DE GRUA

Ctra. de Tossa, 13
Telèfon 830-389

LLAGOSTERA
(Girona)

ACUDITS d'en **R**aMoN

PAU AMOR i FELICITAT PER A TOTHOM

12 m o n
80.

ADVERTENCIA

P
O
E
S
I
A

Vaig a fer-vos confidents
del que em va passar un matí
corrent boscos i torrents,
i és que una veu vaig sentir
com si fos el més enllà,
i aclaparat vaig quedar,
escoltant tots aquells planys
volia despressa marxar
perquè n'eren molt estranys,
però després em vaig quedar
pel que passava aclarir,
i encara no puc dormir
pel que se'm va revelar.

Amb recel vaig apropar-me
cap a l'indret de la veu,
i jo sense acovardir-me
pregunto: Qui sôu. . . , què hi feu?
Quina pregunta ara em fas,
si a la fi tu em mataràs
si no penses fermament
que la tomba et cavaràs
si em vas sempre maltractant,
la vida aniràs matant
i morta jo. . . , moriràs.

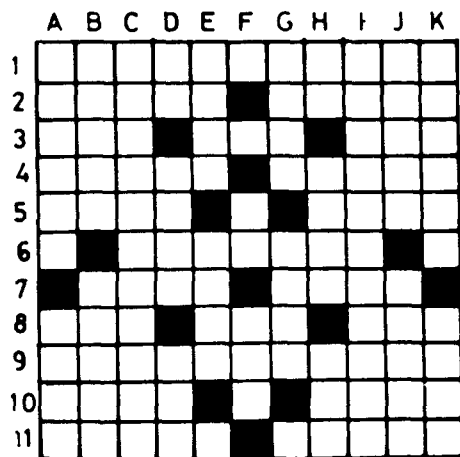
Sóc font de salut i vida,
i en comptes de protegir-me
no trobes altre sortida
que embrutar-me i perseguir-me
com si fos una empastada,
ara tu em tens atrapada
i a poc a poc vaig morint,
jo que abans n'era estimada
i pels poetes, sovint,
per tots ells era lloada,
em trobo ja molt malalta
i si paro l'altra galta,
em deixaràs destroçada.

Des de temps immemorials
he estat plena de bellesa
donant vida als animals,
però ara estic tota malmesa
per vosaltres els humans,
sinó tots, almenys per uns quants,
que carregats d'ambició
i només mirant els guanys,
sôu la meva perdició,
i en caure a les vostres mans
els rius, els mars, les muntanyes,

són coses mortes. . . , estranyes,
perquè sôu uns inhumans.

En acabar de parlar,
vaig quedar bocabadat
pel que la veu va contar,
també molt impresionat
al rebre aquesta advertència,
pel que ens cal prendre consciència
per acabar amb aquest crim,
prenent mesures d'urgència
per veure si ens en sortim,
i fer alguna diligència
salvant així la Natura,
doncs si la fem pobre i dura,
es complirà la sentència.

A. Mascort

MOTS ENCREUATS Nº 2

SOLUCIO ALS MOTS ENCREUATS Nº 1

HORIZONTALS: 1.— Palafrugell. 2.— Allau Renal. 3.— Ole. Rap. Tri. 4.— Retra. Agrós. 5.— Orri. X. Rema. 6.— S. Acollim. R. 7.— Ifac. Apat. 8.— Ase. Ibi. Lat. 9.— Perspectius. 10.— Tria. Vara. 11.— Entra. Retoc.

VERTICALS: A.— Paoros. Apte. B.— Aller. Isern. C.— Lletraferit. D.— Aa. Rica saR. E.— Fura. ociP. A. F.— R.A. XL. Beu. G.— Urpa. Laic. R. H.— Ge. Grip. TVE. I.— Entremaliat. J.— IaroM. Tauró. K.— Llisar. tsaC.

HORIZONTALS: 1.— Govern de Catalunya. 2.— Aguila. Llit d'un riu. 3.— Riu d'Alemanya. Planeta. Consonants. 4.— Part de la teulada que surt fora la façana. REixat de canya per ppsar-hi taps. 5.— (al revés) Quantitat d'un medicament que un malalt ha de pendre. Teixit molt fort. 6.— Vestidura en forma de capa. 7.— Beguda popular Argentina. Gall. 8.— (Al revés) Fa niu. Nom de dona. Animal domèstic. 9.— Persona de classe baixa sense ofici ni benefici. 10.— Substància que es troba a l'orina. Color. 11.— Espècie de llima. Apartaments superposats en un edifici.

VERTICALS: A.— Coscoll. Manca de feina. B.— Nom d'home. Goma-resina aromàtica. C.— Furor uteri (plural). D.— (Al revés) Nom de lletra. Temps transcorregut des del neixament. Planta d'arrel carnosa comestible. E.— Crit de la granota. Ve al món. F.— Nota musical. Ser Suprem. G.— Extensió d'aigua. (Al revés) Tabac per ensumar. H.— Quarant-nou. En Aquell lloc. Pare del pare o de la mare. I.— Ciència de les Arts industrials. J.— Gairabé tocant. Vaig depressa. K.— Provar un aliment. En el tenis, una sèrie de jocs (plural).

CAIXA RURAL

PROVINCIAL de GIRONA

Inscrita amb el n.º 37, Secció C
del Registre del Banc d'Espanya

CAIXA QUALIFICADA

Associada al Consorci
Nacional de Caixes Rurals

ENTITAT COL·LABORADORA ESPECIAL DEL BANC DE CRÈDIT AGRICOLA

OFICINES A LES COMARQUES GIRONINES:

GIRONA
BANYOLES
CASSÀ DE LA SELVA
TORROELLA DE MONTGRÍ
FIGUERES
LA BISBAL
SANTA COLOMA DE FARNERS
OLOT
RIBES DE FRESER
CAMPRODÒN
SANT JOAN DE LES ABADESES

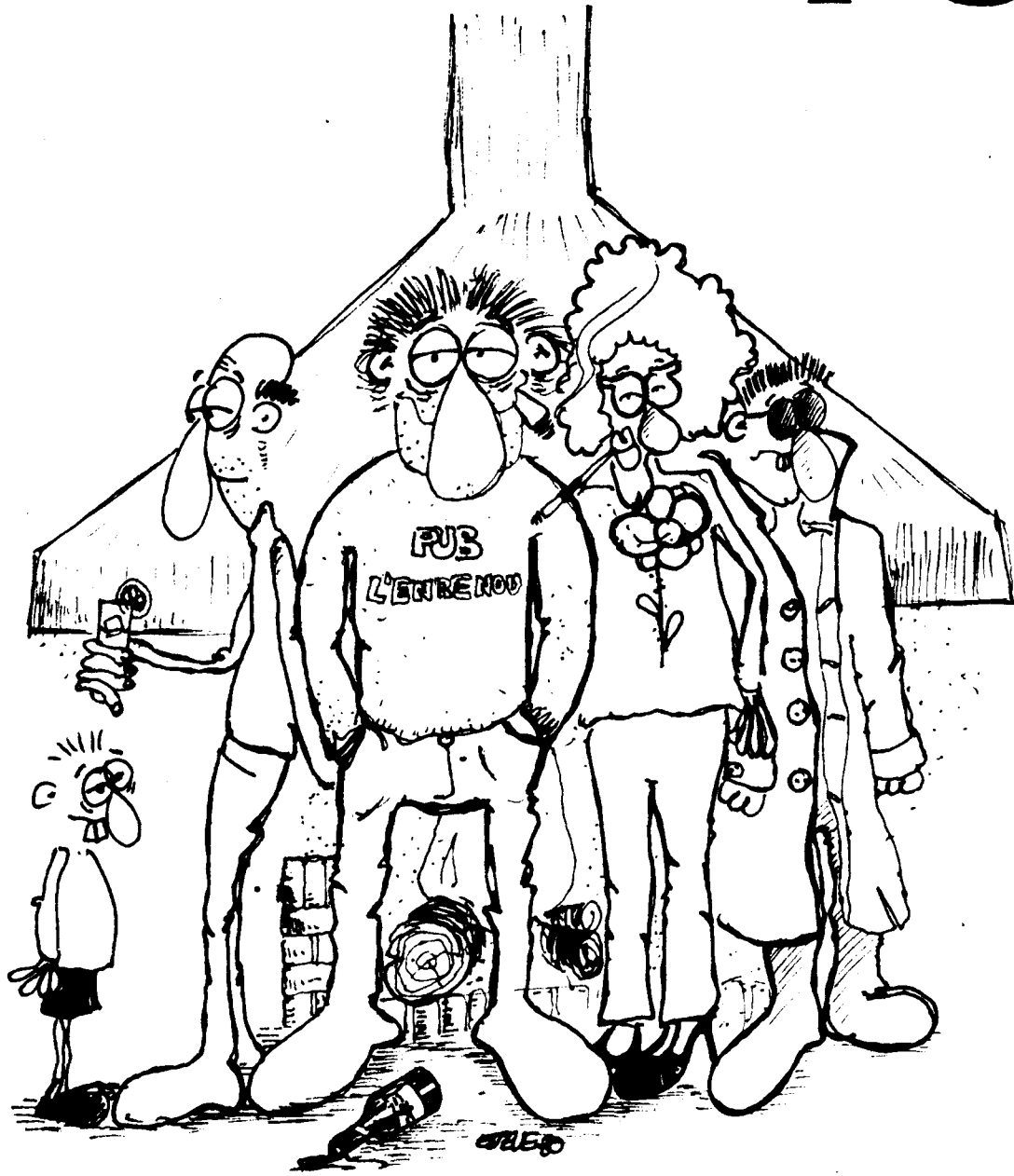
BLANES
SANT PERE PESCADOR
ARMENTERA
AMER
VIDRERES
SANT GREGORI
CORNELLÀ DE TERRI
PALA FRUGELL
SALT
BÀSCARA

a LLAGOSTERA:

C/. Alvarez de Castro, 14

L'ENRENOU

PUB

BON NADAL